

עיריית הרצליה

ישיבה מועצה שלא מן המניין מספר 16

שנערכה ביום ג', כ"ז תמוז, תשע"ט. 30.7.2019

נוכחים:

ראש העירייה	משה פדלון
ס' ראש העיר	איה פרישקולניק
ס' ראש העיר	עופרה בל
ס' ראש העיר	עופר לוי
קוממי יוסף	תמר לרמן
יסעור יהונתן	רון וסרמן
דניאל אייזנברג	אורן אוריאל
ירון עולמי	יעקובוביץ יונתן
צבי וייס	איתי צור
	כץ מאיה

מוזמנים:

סמנכ"ל בכיר	יוסף (ג'ו) ניסימוב
ע. מנהל אגף, לשכת סמנכ"ל	רינה זאבי

עו"ד ענת קרן בהרב

יועמ"ש

רוני חדד

גזבר העירייה ומנהל כספים

על סדר היום:

סעיף 1 - דיון בנושא חניה ליד תחנת רכבת - כפי שהוגשה כהצעה לסדר ע"י מר רונן וסרמן

סעיף 2 - דיון בנושא פתרון טכנולוגי וייעודי לפיקוח על צואת כלבים ברחובות - כפי

שהוגשה כהצעה לסדר ע"י גב' מאיה כץ

סעיף 3 - דיון בנושא המועצה הדתית - כפי שהוגשה כהצעה לסדר ע"י מר יריב פישר

סעיף 4 - דיון בנושא מצלמות בגנים - כפי שהוגשה כהצעה לסדר ע"י גב' גרוסמן

סעיף 5 - דיון בנושא מקווה בשכונת גליל ים – כפי שהוגשה כהצעה לסדר ע"י מר וסרמן

רונן

סעיף 6 - דיון בנושא פרויקט פינוי בינוי ברחוב עזרא הסופר – כפי שהוגשה כהצעה לסדר

ע"י תמר גרוסמן

פרוטוקול

משה פדלון: ערב טוב לחברי המועצה. ערב טוב, ... ועובדים בעירייה. ערב טוב לאורחים שלנו. אני רואה פה הרבה ילדים אז אורחים עתידיים. אני מאחל לילדים היקרים חופשה נעימה, הצלחה בלימודים ותמשיכו ... נוהלי הישיבה. אנחנו מקיימים פה ישיבה שלא מן המניין. אסור לציבור היקר הזה להתערב אלא אם כן אני מאפשר לו להתערב. אנחנו נתחיל את הישיבה באותם שישה נושאים שלפנינו. אני גם פונה למגישי הצעה שנתחיל עם בית ספר הנדיב. בכל זאת לילדים יש סדר יום. הישיבה הזאת תתארך עד שעה מאוחרת ואז כשנסיים נוכל לשחרר את האנשים. אתם יכולים גם להישאר פה בכיף, דמוקרטיה אבל כאמור זה כבר, זה תלוי בהחלטה שלכם אם אתם מוכנים שנתחיל בבית ספר הנדיב. נושא מספר 6.

סעיף 6 - דיון בנושא פרויקט פינני ברחוב עזרא הסופר – כפי שהוגשה כהצעה לסדר

ע"י תמר גרוסמן

יוסף (גיו) ניסימוב: דיון בנושא פרויקט פינני ברחוב עזרא הסופר כפי שהוגשה כהצעה לסדר על ידי גברת תמר גרוסמן.

תמר גרוסמן: או קיי. אז זה לא עוד דיון עם פוליטיקה של קואליציה ואופוזיציה. יש דברים שאפשר לשנות. יש דברים שאפשר לתקן ויש דברים שהם בלתי הפיכים, לא משנה כמה חוות דעת ואישורים יהיו, לא משנה כמה הגנות נשים, הם פשוט בלתי הפיכים. בשנים האחרונות דווח על עשרות מנופים שנפלו, על עשרות תאונות באתרי בנייה, משאיות שהתהפכו, כלים כבדים שהידרדרו ומערבלי בטון שמחצו אנשים ברחוב. לכל הפרויקטים היו אישורי בטיחות. בכולם היו חוות דעת. בכולם היו מפקחים שומרי סף ותנאים ובכולם מישהו מת בסופו של דבר. להלן בלתי הפיך. עזבו רגע מתים מתאונות. מה עם רעש? מה עם אבק? מה עם לכלוך? מה עם ילדים עם הפרעות קשב וריכוז, ילדים עם פגיעות קוגניטיביות, ילדים עם פגיעות בשמיעה. ילדים עם פגיעות בנשימה. פגיעות ביכולות הלימודיות לטווח ארוך וזה לא משהו שאני אומרת, זה משהו שאומר ארגון הבריאות העולמי בעשרות מאמרים על נזקים סביבתיים, הנזקים הם בלתי הפיכים. מילא תגידו אין פתרונות, מילא תגידו אין מקומות. אנחנו יודעים בוודאות שיש. העירייה עצמה הציעה פתרונות מעולים. לא עוד דיון עם פוליטיקה של קואליציה ואופוזיציה. כל מי שיושב כאן אחראי במו ידיו לנזקים בלתי הפיכים. לא ניתן להתחבא מאחורי מוסמכים אחרים כאשר הגורם היחיד שמחליט נמצא כאן בחדר. כולנו הורים, כולנו אחים, כולנו לא רוצים ולו ילד אחד שיפגע בגלל החלטה שיכולנו והיינו צריכים לקבל אחרת וזו הסיבה שביקשתי היום דיון פתוח בנושא. ואם הנושא הרגשי הזה פחות מדבר, אני רוצה לדבר גם קצת על עובדות. 18 נפילות של מנופים בשנתיים האחרונות. אחד מתוך מאה הוא הסיכוי שיפול מנוף בשנתיים הקרובות. רוב המוחלט של התאונות קורות בזמן שעות העבודה בימים א' ו-ה'. שעות הלימוד של

הילדים חופפות לשעות העבודה של אתרי הבנייה. רק 6 בודקים, לפי דו"ח הכנסת שנת 2017, 6 בודקים אחראים על בדיקת הבטיחות של 1,800 מנופים בישראל. 33 אחוז מהמנופים עובדים ללא רישיון. מתוך 1,444 עגורני צריח שמוגדרים עם רישיון בתוקף 62 אחוז הובאו למדינת ישראל כשהם במצב משומש. עגורן צריח מחייב רישום שמנפיק משרד התחבורה. את הרישיון יש לחדש מדי שנה אבל החידוש אינו דורש כלל הצגת אישור בדבר תקינות של העגורן. קצת לעניין רעש. ילדים צריכים ללמוד בסביבה שאין בה מעל 35 דציבלים. באתרי בנייה נמדד רעש של 85 דציבלים. על ילדים הרעש מפריע הרבה יותר מאשר על מבוגרים. ילדים שחשופים לרעש מתמיד סובלים מפגיעה בהתפתחות ובתפקוד הקוגניטיבי. ילדים שבתי הספר שלהם ממוקמים במקומות רועשים של מעל 35 דציבלים יתקשו ללמוד לקרוא. לקח להם יותר זמן וגם הביצועים שלהם בסוף התהליך היו טובים פחות. רעש תמידי מעורר רוגז, דכאון, עליה בחרדה ובלחץ הדם. אני יכולה להמשיך באמת עם עוד עשרות נתונים בהרבה נושאים שקשורים למה שאנחנו דנים בו היום אבל אני חושבת שמה שאני רוצה להגיד הובן ואני רוצה לעבור למכתב שאנחנו, הורי בית הספר, קיבלו ב-28 ליולי מטעם ראש העיר, וחשוב לי להגיד דבר ראשון: אנחנו לא נגד הבנייה. אנחנו כאן מדאגה לבטיחות ולרווחה של הילדים שלנו. אתם רשמתם בסעיף 4 שההורים פנו לעירייה בבקשה ללמוד את ההיערכות הבטיחותית ואת הפתרונות שמציעה עיריית הרצליה לעבודות. עד לרגע זה לא הוצגו לנו לא תוכניות אתר, לא תוכניות בטיחות, לא תוכניות הסדרי תנועה וזה למרות שביקשנו כמה וכמה פעמים. רשמתם שיובהר כי אף ללא פניית ההורים נדרשה חברת הבנייה לאשר מול אגף הפיקוח ומול הבטחון, אל מול מחלקת הבטיחות. עבודות אלו, תיאומים אלו התחילו מספר חודשים לפני הנפקת היתר הבנייה. יכול להיות. בפועל אף אחד לא שיתף אותנו עד לרגע שיושב ראש ועד ההורים פנתה אליכם בפנייה יזומה כי אנחנו ראינו את מכתבי הפינוי של רחוב עזרא הסופר. רשמתם כאן שבחודש יוני ביצע הקבלן התרעת פינוי לתושבים וזאת לאחר שאושרה

תוכנית התארגנות של שטח בית הספר ואחר כך כשהיתר הבנייה לארבעה מבנים שעוברים תהליך תמ"א 38 הונפק כדין ב-9 ליוני. עכשיו, מעט תמוה שאנחנו ראינו את הבקשות של פינוי כבר בסוף מאי והוא קיבל היתר רק ב-9 ליוני. כן? אני לא יודעת. זה קצת מוזר לי שקבלן מודיע קודם על פינוי ורק אחר כך מקבל אישור ומה שזה גם אומר זה שפה אתם כבר דיברתם איתנו ולמרות כל מה שאנחנו אמרנו יש סוג של התעלמות די מלאה מכל הדרישות שלנו אם הוא מקבל אישור בלי שאנחנו, בלי שהדרישות שלנו מועלות בפניו ולא ברור לנו באמת איך הוא קיבל את הצווים האלה. אני חייבת לשאול, סליחה, פספסתי פה גם את סעיף 6. דיברתם על משרד החינוך פרסם חוזר מנכ"ל שנדרש בדיוק לסוגיות אלו. אני לא יודעת. אני לא, אני לא, אתם חושבים שההתנהלות שלכם תואמת את החוזר מנכ"ל? למיטב ידיעתי עד היום אף מפקח בטיחות מטעם משרד החינוך לא היה. מירב פנתה לחיה שיטאי, אחר כך היא פנתה ליעקב נחום שביקש לקבל הסברים, לתת הסברים על המכתב שכתבה מירב. עד היום מחכים שחיים אטיאס יגיע, יועץ הבטיחות, יגיע לראות וייתן את דברו. אז לא ממש ברור לי איך יש כאן כבר, רשום שיש אישור של משרד החינוך.

אהוד : רק לדייק, זה לא מה שרשום.

תמר גרוסמן : זה לא מה שרשום?

אהוד : לא. תקראי יחד איתי.

תמר גרוסמן : רשום, תקשיב. יש כאן גם ... מצב העבודות עומד בקריטריון,

דובר : כי אולי קיבלו פה את המכתב,

משה פדלון : בואו,

אהוד : זה לדייק.

תמר גרוסמן : גם תיחום העבודות עומד בקריטריונים של הרשות במשרד החינוך. לא

יודעת מה זה קריטריונים. אם לא הגיע עדיין מפקח בכלל שבא ואומר בסדר

לא בסדר,

משה פדלון : ... מפקח.

- אהוד : רק לדייק, אבל, פשוט. זו הייתה הבקשה היחידה.
- תמר גרוסמן : או קיי, בסדר.
- משה פדלון : הלאה, תמר.
- תמר גרוסמן : אם אין צורך אז זה. בעניין אולם הספורט. נציין כי בנייתו תידחה לעת הזו ובאשר ל... על צורך צביעת קירות וטיפול במפגעים שאינם מיידיים. אז אלו תוכננו להיות מטופלים בחודשי הקיץ. אנחנו חייבים להגיד שחבל מאוד שאנחנו מגיעים למצב הזה פה היום. אנחנו בית ספר ששופץ לפני למעלה מעשור. בית ספר אחרון בערך שלא עבר שיפוץ פה בעשור האחרון ואמור להיכנס לשיפוץ. אתם החזרתם לי תשובות על זה, יש ישיבת מועצה עם תשובות על זה,
- משה פדלון : את לא מדייקת.
- תמר גרוסמן : או קיי, אז אני לא מדייקת. אני אוציא את הפרוטוקול של הישיבה שאני ביקשתי את רשימת בתי הספר שעברו שיפוץ בזמן האחרון, לפני למעלה מעשור.
- משה פדלון : תמר.
- תמר גרוסמן : כן.
- משה פדלון : כדאי לדייק. עבדך הנאמן היה ראש אגף תב"ל שהוביל את השיפוץ בבית הספר,
- תמר גרוסמן : איזה שיפוץ? עכשיו, מה שהיה לפני שנה? הקטן הזה בכניסה? זה שיפוץ?
- משה פדלון : שנייה. בואו ננהל דיון תרבותי,
- תמר גרוסמן : אז בוא, אז בוא, אתה יודע מה? אני רוצה לסיים,
- משה פדלון : אני אתן לך. בואי אבל נדייק. 2006 יצאה תוכנית שיפוצים לכל בתי הספר בעיר,
- תמר גרוסמן : 2006.
- משה פדלון : והיא ממשיכה עד, ב-2006.
- תמר גרוסמן : או קיי, 2006. אנחנו ב-2019.
- משה פדלון : רק שנייה.

- דובר : שנייה, תני לו לסיים. כבוד, ראש העיר.
- מאיה כץ : אבל גם היא רוצה לסיים.
- דובר : סיימה.
- מאיה כץ : לא סיימה.
- תמר גרוסמן : אני קיבלתי את ה, ב-2006,
(מדברים יחד)
- משה פדלון : יש פה ילדים,
- יוסף קוממי : לא, הם לא יכולים,
- דובר : יוסי, יש פה ילדים. אם ככה אנחנו נראים,
(מדברים יחד)
- משה פדלון : שנייה, חברים. יש פה את בוריס. מתי שופץ בית הספר?
- תמר גרוסמן : בוריס, מתי שופץ בית הספר?
- משה פדלון : מתי שופץ,
- תמר גרוסמן : בתוכנית,
(מדברים יחד)
- משה פדלון : חברים, חברים, בואו. לא, לא, לא. אני רוצה להסביר. נבנתה תוכנית, רק שנייה, חברים. נבנתה תוכנית מ-2006 עד 2018. בית הספר האחרון ששופץ והמתין – בר אילן. ועדיין לא שיפצנו את וולפסון.
- תמר גרוסמן : או קיי, בסדר.
- משה פדלון : זאת אומרת, קבענו,
- תמר גרוסמן : מ-2006.
- משה פדלון : קריטריונים, הקמנו ועדת היגוי.
- תמר גרוסמן : לא, בסדר. הציבור יידע, אנחנו לא,
- משה פדלון : ... שנינו היינו ...
- תמר גרוסמן : אני מצטערת שאני, אתה סוטה מהנושא כי זה לא הנושא.
- משה פדלון : כשאני מדבר על שיפוץ מדובר על שיפוץ עמוק,
- תמר גרוסמן : או קיי.

משה פדלון: בהשקעה של עשרות מיליוני שקלים.

תמר גרוסמן: בסדר.

משה פדלון: בניית 6 כיתות,

תמר גרוסמן: מצוין.

משה פדלון: בניית שירותים,

(מדברים יחד)

משה פדלון: סליחה, אני אמרתי שאין לכם זכות דיבור לכן אני מבקש, רק שנייה,

תמר גרוסמן: משה, לי יש ילד בכיתה י' השנה. הבית ספר לא שופץ למעלה מעשור.

אהוד: חברים, חברים. תמי, אתם רוצים לקיים דיון ענייני בואו נקיים דיון ענייני.

תמר גרוסמן: אחלה. אז תן לי לסיים,

אהוד: ... מדבר והדיון הוא פה, בסדר?

תמר גרוסמן: אחלה. אני אסיים לדבר.

משה פדלון: בבקשה.

תמר גרוסמן: בבקשה. או קיי? אני עדיין חושבת ואנחנו יכולים לערוך את הדיון הזה אחר

כך. אתם החזרתם לי תשובות במסגרת, משיבת מועצה לפני מספר חודשים

כשביקשתי לראות את רשימת בתי הספר שעברו שיפוץ ומתי. קיבלתי אותה,

יש לי אותה ויש אותה פה בפרוטוקולים. הבית ספר אמור להיכנס לשיפוץ.

כיוון שעבר למעלה מעשור והוא לא שופץ הוא במצב מזעזע ובמקום עכשיו

לנצל את המצב ולהגיד או קיי, יהיה שם פינוי בינוי שצמוד לגדר בית הספר.

בית הספר במצב מזעזע. במקום לקחת את זה, לעשות שיפוץ, גם אתם

דוחים את השיפוץ של האולם שהובטח לנו כבר. עכשיו נדחה שיפוץ האולם

ואתם רוצים שהילדים ילמדו במצב הזה. במקום לקחת את זה בשתי ידיים

ולבוא, לשפץ, להגיד או קיי, תצאו. כבר נעשה שיפוץ כולל, ננצל את המצב

ולא יהיה. זה שום תקדים ושום דבר. בדרך כלל כשמשפצים בית ספר

מוציאים,

(מחיאות כפיים)

תמר גרוסמן: רגע, רגע. אני לא סיימתי. אני מבקשת לסיים,

- משה פדלון : ... אבל אני רוצה להסביר לך. החוק מגדיר עשר דקות.
מאיה כץ : אבל אתה התפרצת.
- תמר גרוסמן : אבל אתה התפרצת ואני לא סיימתי. אני כבר אסיים.
(מדברים יחד)
- תמר גרוסמן : דקה ואני מסיימת. בבקשה. אז קודם כל ככה. מצ"ב נספחים של תצ"א שמפרטת את התארגנות האתר. חייבת להבין, שאני רוצה להבין איך מספחים שטח ציבורי למען פרויקט פרטי וזה בניגוד לכל תקנות של חוק תכנון ובנייה.
- אהוד : זה את מדברת מהבטן,
(מדברים יחד)
- אהוד : אפשר גם לנהל את זה בצורה בוגרת. לא חייב,
(מדברים יחד)
- אהוד : אפשר להתנהל בצורה בוגרת אבל, אפשר להתנהל בצורה בוגרת,
(מדברים יחד)
- תמר גרוסמן : אתם זימנתם עכשיו ישיבה לשבוע הבא בשעה ארבע וחצי, בסדר? ובה רשמתם קודם כל: מי שיגיע ויהיה נוכח מטעם העירייה זה נציגי העירייה המקצועיים. אנחנו רוצים להבין למה אדוני ראש העיר לא יהיה נוכח, כי אנחנו מבקשים שתהיה נוכח. או קיי, אנחנו מבקשים שתהיה נוכח ולמה המפקח מטעם, מפקח הבטיחות הוא מפקח מטעם הקבלן. זה בלתי סביר בעליל. אנחנו רוצים מפקח בטיחות שיהיה מקובל עלינו בשיתוף איתכם ובלתי תלוי. לא יתכן שמי שייעץ במקום הזה זה יועץ הבטיחות של הקבלן. זה לגמרי לא סביר,
- משה פדלון : זה לא אמרנו.
- תמר גרוסמן : אחרי שאנחנו אומרים שיש בסך הכול 6 מפקחים על מנופים פה במדינת ישראל. זה פשוט לא, לא הגיוני. אנחנו רוצים ש, אנחנו לא רוצים בכלל שאתה תהיה זה שתעמוד בראש צוות בדיקה. אנחנו מבקשים שתעמוד מאחורי, זה מה שרשמתי.

משה פדלון : לא. את סותרת את עצמך.

תמר גרוסמן : לא. אני מבקשת,

(מדברים יחד)

תמר גרוסמן : אני מבקשת שתהיה נוכח במפגש עם ההורים.

משה פדלון : או קיי.

(מדברים יחד)

משה פדלון : חברים,

תמר גרוסמן : אתה סיימת בזה שאתה תהיה אחראי,

משה פדלון : ... פיקוח עליון ...

מאיה כץ : לא. זה לא מה שהיא אמרה, משה.

תמר גרוסמן : אתה רשמת : לסיכום, עיריית הרצליה ברשותי חרטה על דגלה לטפל בנושא

החינוך בנושא ראשון. הבטחת בטיחותם של התלמידים היא חובתי החוקית.

היו סמוכים ובטוחים שאנחנו רואים בנושא זה כחשוב ביותר ויתרה מכך,

אני אעמוד בראש צוות בדיקה תקופתי ואעמוד אישית על הפקדת הסטנדרט.

אז על זה אני עונה לך שאנחנו לא רוצים שאתה תעמוד בראש שום צוות

בדיקה. אנחנו רוצים,

משה פדלון : את לא קובעת לי.

תמר גרוסמן : אין לי בעיה. אנחנו רוצים, בסדר, תעמוד.

(מדברים יחד)

תמר גרוסמן : אנחנו לא רוצים צוות בדיקה. אנחנו רוצים שתעמוד מאחורי החלופה שאתה

הצעת בישיבה שנערכה ב-14.7 ושאת הפרוטוקול שלה יש לי כאן שאמר, 1,

או פיזור וחלוקת בתי הספר לשני מוסדות או הצבת קראוונים בפיזור. אני

שאלתי אותך מפורשות אם זו תהיה החלופה שיבחרו בה אתה תעמוד

מאחוריה והבטחת לי שכן. ובדיוק שבוע אחר כך אתה חזרת בך מההחלטה

הזאת.

משה פדלון : הצענו שלוש חלופות ואמרנו שאנחנו הולכים,

תמר גרוסמן : אתם אמרתם שאתם מצדדים בחלופה הראשונה שהיא מבחינתכם החלופה

הנכונה ביותר אבל נתתם חלופה שנייה,

משה פדלון: ... לשמוע אותך.

תמר גרוסמן: הישיבה הזאתי הוקלטה. יש אותך אומר את זה שחור על גבי לבן שאתה תעמוד מאחורי ההורים אם זה מה שהם יבחרו ולכן הצעתם חלופות ועכשיו, אחר כך אתה חוזר בדך מהחלופות האלה. זאת החלופה שוועד ההורים פה החליט שהיא העדיפה עליו ועם זה אנחנו רוצים שאתה תעמוד מאחורי החלופה שאתה הצעת ושאמרת שאם זה מה שאנחנו נבחר אתה תעמוד מאחוריה וזה לא מה שקורה כאן, או קיי? אנחנו רוצים שתיקח חלופה של בית ספר נבון פלוס את השטח החום מאחוריו, חצי במבנה הזה, חצי בפריקאסטים ליד. זה מהווה מבחינתנו מקשה אחת. אין שום בעיה לעמוד בכל הסדר פדגוגי כזה או אחר אם זו הטענה שלכם. המורים יכולים לעבור תוך שתי דקות בדיוק בין שטח אחד לשטח השני. אין בעיה לרכז את תוכנית הלימודים של כיתות X וכיתות Y בימים מסוימים ובאמת שאנחנו חושבים שזה מבחינתנו הפתרון הטוב ביותר ובזה אנחנו רוצים שאתה תיקח את ההחלטה ותעמוד מאחורי מה שאתה הבטחת לנו. אני סיימתי.

(מחאות כפיים)

משה פדלון: עוד חברים רוצים להוסיף? מאיה?

מאיה כץ: זה נאמר כל כך טוב שאין מה להוסיף.

משה פדלון: או קיי.

יריב פישר: זה הצעה לסדר.

מאיה כץ: כן.

משה פדלון: ... לעובדות.

תמר גרוסמן: לא, זה דיון פתוח.

מאיה כץ: זה דיון.

דובר: זה דיון.

משה פדלון: למי שמכיר אותי משנת 1994, אני כבר 25 שנה בעירייה. בכל האגפים, ואני גם כראש רשות, וכולם יודעים את זה פה. כל המנהלים שעבדו איתי, שנושא

בטחון ובטיחות הילדים והתושבים הוא היעד מספר 1 שלי. במה, אני מבקש לא להפריע לי. וכשאנחנו מדברים כעת על פתיחת שנת הלימודים אנחנו עורכים בטיחות, בדיקות בטיחות בכל 34 בתי הספר, 15 דו"חות שונים. בגן ילדים 10 דו"חות. אמורים להיות מונחים בשולחני ובשולחן ממלא מקום המנכ"ל 2010 דו"חות על ידי יועץ בטיחות של מוסדות חינוך. נמצא פה שלומי לוי, מנהל מחלקת בטיחות ויש לו זרועות וכשאני מדבר על בטיחות, וזה גם הולך להיות בגני ילדים פרטיים, בטיחות אש, קונסטרוקציה, חשמל, רדון, מתקני משחק.

תמר גרוסמן : אנחנו מדברים על בטיחות עגורנים,

דוברת : אל תפריעי לו.

תמר גרוסמן : במבנה של,

משה פדלון : אני בא ואומר שעיריית הרצליה משקיעה בקיץ הזה מאות אלפים וכולם יודעים שבנושא בטיחות אין הנחות. קודם כל מבצעים. זה רק שתדעו. יש פה בעיר מנהל בטיחות עירוני. יש קב"ט מוסדות חינוך שאחראי גם על בטיחות ואם אתם לא יודעים, כשקורה חס וחלילה אירוע בגן, פורצת שריפה חס וחלילה, יש אירוע חריג, הגננת לוחצת על כפתור אדום וכל שירותי ההצלה, כיבוי, מד"א, משטרה, בטחון העירייה רצים לגן. לא שואלים איפה, מה, מוקד עירוני. אז תדעו שיש לנו גם בבתי הספר מוקדי לחוצה שלוחצים על כפתור וכולם רצים לעבר אותו גן.

דובר : איך זה מוכיח?

משה פדלון : שנייה. לא, אני רוצה להסביר להורים מה אנחנו עושים בתחום הבטיחות. לעצם העניין, לעצם העניין, רק שנייה.

דובר : ...

משה פדלון : אתם דיברתם,

דובר : תנו לו לסיים.

משה פדלון : החברה הקבלנית קיבלה תמ"א לבצע תמ"א 38 על פי חוק. זה לא שמישהו החליט בעירייה לתת להם. הם הגישו מסודר, על פי דין. מאיה בוועדה,

אחרים בוועדה. קיבלה על פי דין. קיבלה היתר. מאותו רגע שעון החול מתחיל לעבוד. ואנחנו, ההנחיות גם כתובות. הקבלן הולך על בטיחות מחמירה. יהיה לו את היועץ בטיחות שלו. יהיה לו את האישור של המנוף אבל אנחנו עושים בקרה כפולה. גם תהיה בטיחות שלנו, נציגי בטיחות שלנו. יהיה יועץ תנועה שכבר הכין תוכניות. יהיו כל האישורים הנדרשים למען בטיחות הילדים. אנחנו גם הצענו להרחיב, ישנה בטיחות מירבית. גופי העירייה השונים הונחו כבר להיות פעמיים ביום בבית הספר, לראות ... הבטיחות היא גם של ראש אגף פיקוח על הבנייה והצוות שלה, זאת אומרת יהיה, יהיו הרבה מאוד בעלי תפקידים שיהיו אחראיים לבטיחות. ואני רוצה לתת לכם נתון. בעיר הרצליה יש עשרה בתי ספר שנמצאים ליד אתרי בנייה ועוד כ-50 גנים. לשיטתכם צריך להעביר את כולם. ב... בסמוך לגדר, פינוי בינוי, הריסה ובנייה. יוחנני שלושה בניינים תמ"א 38. בר אילן, הריסה מול כניסה לבית הספר עמד מנוף, עשו שמה תמ"א 38. בבית ספר בן צבי, ליד המתנ"ס, הליכה של זה, עשו שם תמ"א. בית ספר הנדיב ... חטיבת בן גוריון, מתחם זרובבל, עובד שם אתר, הכול שם בבנייה. לפי שיטתכם כיוון שעובדים גם בגליל ים כעת, אתם גם טוענים על בעיה של זיהום ואבק, אני צריך להשבית גם את תיכון חדש, קמפוס המדענים, הנדסאים, יד גיורא ו-50 גני ילדים מסביב.

תמר גרוסמן : זה לא באותו מרחק וזה לא על הגדר באותו מקרה.

משה פדלון : שנייה,

דובר : אבל זה דמגוגיה. אנחנו אמרנו,

(מדברים יחד)

אהוד : רגע, אבל יש לו דברים להגיד. אבל יריב, יש לו דברים להגיד. אתם מפריעים

באמצע. יש תשובה.

(מדברים יחד)

משה פדלון : שנייה חברים.

אהוד : תודה רבה.

- משה פדלון : חברים.
- יריב פישר : לא כתבתם,
- משה פדלון : העלו, שנייה. חברים,
- (מדברים יחד)
- משה פדלון : לא הבנתי. מה הבעיה? מה הבעיה? מה הבעיה?
- דובר : אל תענה. בסדר.
- משה פדלון : שנייה. אני יושב ראש הישיבה ואני יכול לשים לידי את מי שאני רוצה. אני יושב ראש הישיבה ואני זה שמנהל את הישיבה. אם הזכרת את יהודה אני רוצה לאחל לו,
- דובר : כולנו.
- משה פדלון : בריאות,
- תמר גרוסמן : כולנו מאחלים לו אבל אמרנו שגיו מחליף. כתבת,
- (מדברים יחד)
- משה פדלון : ... כראש רשות להעמיד פה את הגזבר ואת היועצת המשפטית ואם אני צריך אני אעמיד לידי גם את ראש אגף הבטחון לידי. אני מנהל את הישיבה, אני אחראי על,
- יריב פישר : אנחנו כל כך מפחידים אותך?
- משה פדלון : לא,
- יריב פישר : ... בטחון.
- משה פדלון : לעצם העניין, לעצם העניין חברים. חברים, בואו, אני רוצה, אני מייד אעצור. העלו את בעיית הבריאות. אני הנחיתי את הגופים המקצועיים להביא לי מומחה מספר 1 בנושא בריאות, אבק ואיכות הסביבה שיבדוק. ושומעים פה קבל עם ועדה.
- דוברת : ... רעש.
- משה פדלון : את מדברת איתי על רעש 500 מטר מהמקום. נו באמת.
- (מדברים יחד)
- משה פדלון : שנייה. אני אביא את ניידת הרעש למקום. חברים. אני בא ואומר,

- תמר גרוסמן : אתה יודע, היום יש אפליקציה למדוד דציבלים. יתחילו להסתובב לך ילדים
תוך שנייה אנחנו,
דובר : מעבדה אמיתית.
- משה פדלון : אני אומר לך שוב. אנחנו נביא ונעמיד בשקיפות מלאה את כל האישורים
הנדרשים הבטיחותיים. כשאני אומר שאני אפקח גם אני,
תמר גרוסמן : איפה זה נאכף,
יוסף (ג'ו) ניסימוב : חבריה.
- תמר גרוסמן : באיזה בית ספר זה נעשה היום? אני רוצה לדעת מה קורה כשביום הראשון
אתה מקבל מילדים אישורים בטלפון שלהם היום שאתה רואה שכל
הדציבלים בכיתת לימוד הרבה יותר גבוהים, מה אתה עושה? אז אתה מפנה
בית ספר?
- משה פדלון : אני מודיע לך שאני הולך למנות מומחה שיבדוק לי כעת האם הבנייה הזאת
תשפיע על האבק בבית הספר שנמצא 300 מטר,
(מדברים יחד)
- תמר גרוסמן : זה מצוין. אנחנו רוצים גם חוות דעת לבריאות על רעש,
(מדברים יחד)
- תמר גרוסמן : איפה, אני לא מבינה איפה היו חוות הדעת האלה עד היום?
אהוד : יש חוות דעת,
- תמר גרוסמן : אם אתם נותנים אישורי בנייה איפה? איפה החוות דעת?
אהוד : יש חוות דעת, יש חוות דעת,
(מדברים יחד)
- אהוד : יש חוות דעת,
תמר גרוסמן : של מה?
אהוד : רגע, אני אענה. יש,
(מדברים יחד)
- אהוד : יש חוות דעת.
תמר גרוסמן : כן.

- אהוד : אנחנו נבוא עם החוות דעת ב-6.2, רגע, החוות דעת הוכנו לפני. יש נושאים,
- דובר : זה פשוט. אני,
- אהוד : יש חוות דעת של יועץ בטיחות מטעם עיריית הרצליה. יש חוות דעת מטעם היזם רנובו ויש פה גורמים עירוניים שעוסקים בנושא ונתנו את חוות דעתם בנושא.
- תמר גרוסמן : זה לא בלתי תלוי.
(מדברים יחד)
- תמר גרוסמן : ... של היזם זה לא בלתי תלוי.
- משה פדלון : חברים.
- אהוד : ... זה הדרך שבא אתה מקבל את זה ועוטר את זה. אני רוצה,
- תמר גרוסמן : אני רוצה ... משה קודם כל. למה משה לא,
- אהוד : אבל תני לי לענות. תני לי לענות.
- יוסף קוממי : יש לי שאלה אליכם.
- משה פדלון : בבקשה.
- יוסף קוממי : אני בבית ספר,
- דובר : לא נותנים לנו להגיד.
- יוסף קוממי : ... זה חמש שנים אל טופס 4, אל טופס אכלוס, מה זה ...? ... בטיחות של הילדים ועד היום אין לנו, כל הזמן הבטיחו לי תוך 3 חודשים, 5 שנים ש,
- תמר גרוסמן : יוסי, יוסי, בבקשה. אנחנו רוצים את החוות דעת, רגע. חוות דעת ... רעש ונזקים. חבל שבטיחותית על המנופים, או קיי? מה אתה ...? אתה רוצה שיום אחד יעשו ... כשמנוף נופל עליך כשאתה יוצא מחניון?
- משה פדלון : גם יורדים במדרגות ומחליקים ונופלים.
(מדברים יחד)
- משה פדלון : חברים. בואו נכבד את האנשים שהגיעו לכאן. אני מוכן לשמוע את נציגת ההורים, מירב, בבקשה. אני נותן לך זכות לדבר שתיים שלוש דקות. את יכולה להגיד מה שאת רוצה. את יכולה גם לא לדבר אבל אני רוצה לכבד את ההורים. בבקשה.

מאיה כץ : רוצה לבוא לשבת? בואי.

דובר : היא צריכה לשבת פה שישמעו אותה אבל.

דובר : בואי, לא ישמעו אותך בהקלטה.

(מדברים יחד)

משה פדלון : מירב, בבקשה. נשמע את נציגות ההורים, ועד ההורים. בבקשה.

מירב : טוב, קודם כל שלום לכולם. קודם כל, כמו שתמי אמרה, אני זאת שקיבלתי פניות מהורים והודיעו לנו שמפנים את הדירות ואני הרמתי טלפון ליהודה בן עזרא ואמרתי לו יהודה, איך יכול להיות שאף אחד מהרשות לא עדכן לא את היו"רית, לא את מנהלת בית ספר ואמר לנו שהולך להיות פרויקט תמ"א שהוא פרויקט של 4 בניינים שהורסים אותם עם, והולכים לבנות 4 בניינים במקומם בני 8 קומות עם חפירה של חניונים מאוד מאוד גדולה. יהודה תוך שנייה אמר לי מירב, מנתק את הטלפון, בודק ואהוד לזר זימן שיחה, אה, זימן ישיבה. בישיבה הראשונה שלנו הצפנו את הכול. אדון אהוד אמר לי שהפניתי, הבאתי לידיעתו מידע חדש בדבר עולם הספורט כשאמרתי איך יכול להיות שמצד שמאל יהיה לנו הריסה של אולם, שמי כמוני קידמתי את האולם, יחלנו לאולם הזה. בסדר, משה? משה יודע, מירב ישבה כל היום על כל המחלקות בעירייה בשביל שיהיה את האולם ספורט. אמר תודה רבה על המידע החדש, יש לנו פינוי בינוי בצד ימין. בצד שמאל יהיה אולם ספורט. אני בודק את זה. גם את זה צריך לקחת בחשבון שמי שמכיר את רחוב בצלאל ועזרא הסופר, שני צירי תחבורה, שני צירי כבישים מאוד מאוד צרים ולחשוב איך המשאיות יכנסו. אמר לי: אני חוזר. בישיבה אחרי זה עוד פעם הצפנו, הייתה ישיבה בנוכחות כבוד ראש העיר. אמרנו, ראש העיר אמר לי לפני, במליאת ההורים שהם בדקו את החלופות. ישנן חלופות אבל הוא הציע בצורה מאוד ברורה וחד משמעית, ראש העיר אמר שיש חלופה אחת. אפילו זה לא נקרא לזה חלופה, הצעה אחת מיטיבה ונכונה פדגוגית, תתקן אותי משה, אם אני טועה. פדגוגית, וזה להשאיר את בית ספר הנדיב כמו שהוא באותו מקום כאשר יסופח לו החנייה ויילקח באותה עת $\frac{3}{4}$ ממגרש הספורט.

בסדר? לפי התשריט שהראו לנו $\frac{3}{4}$ ממגרש הספורט נלקח. מתוך הגינות אמרתי למשה שאני יוצאת ומעבירה את זה למליאת ההורים. ההורים בישיבת הנהגה דחו על הסף משיקולים שאם אני אתחיל למנות פה את כל השיקולים הבריאותיים והבטיחותיים שתמי גם העלתה פה אנחנו לא יכולים לקיים ובראשון לספטמבר לקיים לימודים סדירים. משה, אי אפשר. באמת. אני פונה אליך כי אני באמת מאמינה שאתה רוצה בטובת הילדים שלנו ובבריאות שלהם ובבטיחות שלהם. מנוף שנמצא מעל מגרש זה לא משנה, קודם כל גם לא ברור לי גם לי אישית ואמרתי את זה, וכתבתי לכם את זה, איך לוקחים מגרש, שטח ציבורי, לטובת יזם פרטי, פרויקט פרטי. זה גם אני לא יודעת. או קיי? זה, מבחינתי,

תמר גרוסמן: בשביל לקיים את הפרויקט. זה בשביל לקיים את הפרויקט.

(מדברים יחד)

אהוד: זה לא לטובת ... זה לא הועבר לטובתו.

מירב: שנייה. איך שלא תקראו לזה,

דובר: יש כזה מנגנון.

אהוד: אבל זה גם לא הוקצה,

מירב: אין מנגנון,

דובר: מחלקת נכסים כשבונה יזם הוא יכול,

(מדברים יחד)

אהוד: חברים. שש, אי אפשר לקיים ככה דיון. רגע, אבל אחד מדבר,

דוברת: ... עובדתית זה לא נכון. אנחנו הורים שם אז אנחנו, יכול להיות שיש מנגנון

שמאפשר לקחת חלק ולהפוך אותו לשטח בטיחות. זה, אני בטוחה שאתם

לא עושים משהו שהוא אסור אבל זה,

אהוד: לא, כי היא אמרה שזה אסור,

מירב: אסור.

(מדברים יחד)

דנה אורן-ינאי: לא, אבל חבריה. סליחה, משה. אפשר שנייה? אפשר לשאול שאלה? טכנית,

כמה שאלות מנחות בשביל שגם אנחנו נוכל לבוא ולומר את עמדתנו כאן. אחד, מכיוון שמדובר על פרויקט של 7, 8 קומות הסיפור של שימוש בעגורן/מנוף, קצת רקע. אני בעצמי ניהלתי פרויקטים של תמ"א 38 ושל התחדשות והפרויקט האחרון שגם ניהלתי היה בסמוך לגן ילדים והופעלו כמה מנגנונים שיכולים באמת לשמור גם על רמת האקוסטיקה, גם על נושא של בטיחות וגם הנושא של אבק. אפשר לפתור את הנושא הזה אני חושבת שבשיחה בינינו לבין היזם והקבלן. דבר ראשון בפרויקט של 8 קומות אין שום סיבה בעולם שיהיה שם עגורן/מנוף באופן קבוע. אנחנו צריכים לראות, רגע, רגע. אנחנו צריכים כעירייה שחשוב לנו כל הנושא הזה, בטח שבטיחות ובטחון הילדים שלנו הוא דבר ראשון, לראות מה הצרכים ולאיזה תקופה אנחנו מדברים שאנחנו לוקחים ומקצים את שטח המגרש לצורך שטח בטיחותי, שחלילה אף אחד לא יפגע. אחד, צריך לראות בכלל לאיזה משך תקופה. שתיים, לראות מתי תחילת עבודה ומתי מתוכננת אותה תקופה שבו צריך את העגורן. מאוד יכול להיות שזה בתקופה של פסח או, לא יודעת מתי. צריך לבדוק את הנושא הזה,

דוברת: דצמבר.

דנה אורן-ינאי: ולתת פתרון, רגע,

תמר גרוסמן: אבל דנה, אנחנו אחרי הישיבות האלה.

מירב: ההריסה מתחילה ב-12 לאוגוסט.

דנה אורן-ינאי: אפשר שנייה?

תמר גרוסמן: את שואלת אבל את מדברת פה על דברים שאנחנו אחרי ישיבות איתם לא קיבלנו תשובות על כלום.

(מדברים יחד)

דנה אורן-ינאי: אין שום צורך במנוף,

תמר גרוסמן: מצויין, אבל,

דנה אורן-ינאי: דבר נוסף. בזמן בנייה, רגע. בזמן בנייה כשבונים אין רעש. הרעש הוא בתקופה מאוד מאוד ספציפית, גם בחפירות, זה תקופה אחת, ושתיים –

בנושא הגמרים. 3, אפשר להרים שם רשתות שמונעות אבק, שמונעות נפילות. להרים שם קונסטרוקציה,

תמר גרוסמן : דנה. אנחנו אחרי,

דנה אורן-ינאי : את רוצה להשמיע? אז אני אומרת את עמדתי ובואו נשכלל את זה ובואו ...

תמר גרוסמן : בגלל שהוא קיבל היתר בנייה בלי כל ה...

דנה אורן-ינאי : אז אפשר לעצור ולבחון. חבר'ה, אין שחור ולבן. אין שחור ולבן. המטרה היא, רגע, המטרה היא,

(מדברים יחד)

דנה אורן-ינאי : חבר'ה, אפשר לדבר? המטרה היא לאפשר מצב שההורים מרוצים, שאפשר לעשות את הפרויקט ולהגיע להסדר. אין שחור ולבן. אין או שיהיה פרויקט או שלא.

תמר גרוסמן : ... פרויקט כי הפרויקט צריך להתקיים. הנקודה היא, ... פתרון חלופי,

(מדברים יחד)

מירב : דנה, אני רוצה לענות. דנה, אני קראתי. אני קיבלתי מרנובו את היעוץ הבטיחות, את כל החוות דעת שלו. הוא רשאי עד 85 דציבלים לעשות בנייה והריסה. 85 דציבלים, מי שקרא, מעל 70 דציבלים זה כבר רעש מזיק שגורם לבעיות של דופק מואץ, זה גורם לכל מיני בעיות בריאותיות. אני לא רואה איך אנחנו עכשיו יושבים ואתם הרשות יושב עם היזם ותתחיל לשנות את כל מה שהוא כבר חתום. יש לו תוכניות חתומות, יש לו הכול. אין. אין לנו אפשרות. אין אפשרות.

דנה אורן-ינאי : אני לא מפחדת מ,

תמר גרוסמן : דנה, יש פתרונות,

דנה אורן-ינאי : אני לא מפחדת ממצב שבו עוצרים ובודקים,

(מדברים יחד)

תמר גרוסמן : הציעו לנו פתרון הרבה יותר טוב. למה לא ללכת על הפתרון הזה? למה חזרו בהם מההצעה הזאת?

מירב : משה, אני רוצה להגיד משהו.

(מדברים יחד)

- מירב: משה מכיר אותי ל... שאני ישבתי בישיבה ומשה, אתה אמרת לי מירב, יש חלופות. ואמרת את זה גם לתמי. אתה אמרת כשתמי שאלה אותך, וזה נורא חורה לי גם באופן אישי וגם כאן לכל קהילת ההורים. אמרת לנו, אמרתי לך אני צריכה ללכת לשאול את ההורים. אני חוזרת ואז אתה אמרנו לך אם תהיה חלופה אחרת שתיראה להורים והיא במסגרת החלופות שמשה, אתה הצעת. הרשות הציעה לנו. שלוש חלופות, אמרת כן, אני אקבל חלופה שלא מוגבלת. אני רוצה לשאול אותך, משה, למה חזרת בך? למה חזרת בך מהתחייבות כלפי כל ההורים, 600 הורים,
- משה פדלון: אף אחד לא חזר מהתחייבות. קיימנו גם התייעצות פדגוגית, התייעצות בטיחותית והחלטנו את אשר החלטנו.
- מירב: הפדגוגיה נשארת אותו דבר בכל מקום. גם ב, גם בקרוואנים ו, ... לא תשתנה. אהוד. הפדגוגיה זה צוות בית ספר. הפדגוגיה זה חזון.
- אהוד: כל הצוות המקצועי מקצה לקצה טען שכל האלטרנטיבות האחרות לא טובות והאלטרנטיבה הזו הכי נכונה. כולל אנשי הבטחון והבטיחות וגם אנשי הפיקוח על הבנייה.
- משה פדלון: טוב, חברים. אנחנו, ששש.
- תמר גרוסמן: קודם כל תודה ש... את הדיון,
- משה פדלון: אתם קיבלתם את המסמך שלי שמפרט מה עשינו ומה אנחנו הולכים לעשות. אנחנו, חברים. אנחנו,
- תמר גרוסמן: אני רוצה רק באמת לבקש אבל שתעבירו לנו את כל המסמכים שביקשנו.
- משה פדלון: ... באוגוסט,
- תמר גרוסמן: משה.
- משה פדלון: בשעה ארבע,
- דובר: אני אבקש את זה.
- תמר גרוסמן: אבל יש הרבה מסמכים שביקשנו ולא קיבלנו כולל חוות דעת על כל דבר.
- משה פדלון: בשישה באוגוסט נציג, נציג את כל ההתארגנות שלנו. נביא את כל חוות

הדעת. את התוכנית התחבורתית, שם, התנועתית. אני על זה מוסיף יועץ בריאות ומוסיף בדיקת הרעש שאני מבקש חוות דעת. אני גם אנחה, אני אביא יועץ בטיחות אובייקטיבי מבחוח.

תמר גרוסמן : תודה.

משה פדלון : לא מהקבלן ולא, נקבל חוות דעת ... נביא גורם שלישי.

תמר גרוסמן : תודה. תודה רבה.

מאיה כץ : אם אפשר לעשות,

משה פדלון : זאת הצעת ההחלטה,

מאיה כץ : משה, האם אפשר לנסות לבדוק האם הממונה על הבטיחות, שנייה. האם

אפשר לבדוק האם הממונה על החינוך ממשרד החינוך יוכל להגיע לישיבה

כזאת?

אהוד : נבדוק את זה. אני רושם את זה.

תמר גרוסמן : יועץ שמקובל גם על ההורים. תעשו את זה בשיתוף איתנו.

משה פדלון : חברים, מנהלת מחוז תל אביב להביא לי את הקב"ט המחוזי הארצי, גם הוא

יכנס לתמונה. אין לי בעיה עם זה.

דוברת : ובשיתוף מלא של ההורים.

משה פדלון : מי בעד ההצעה,

דוברת : בשיתוף מלא של ההורים.

משה פדלון : מי נגד ההצעה?

מאיה כץ : זה לא הצעה, משה. זה לא הצעה לסדר. זה פשוט דיון. אם אתה רוצה שזה,

(מדברים יחד)

משה פדלון : אנחנו מבחינתי, מירב, מירב, מבחינתי,

(צועקים ביחד)

אהוד : או קיי, תודה רבה. תודה רבה. תודה רבה, חברים. אנחנו עוברים לנושא

הבא. חברים, אנחנו עוברים לנושא הבא.

משה פדלון : חברים, אנחנו, חברים,

אהוד : ג'ו, נושא הבא. נושא הבא, חברים.

יוסף (ג'ו) ניסימוב : דיון בנושא חנייה ליד תחנת הרכבת.

(מדברים יחד)

אהוד : יש כמה חוות דעת שביקשתם להשלים. אנחנו עומדים להשלים אותם. יש

את רובן, ביקשתם להשלים עוד חוות דעת. שמעתם את ...

משה פדלון : נציג לכם ב-6 באוגוסט,

(צועקים ביחד)

יוסף (ג'ו) ניסימוב : חבריה, דיון בנושא חנייה ליד תחנת הרכבת כפי שהוגשה כהצעה לסדר

על ידי מר רונן וסרמן, בבקשה.

דובר : אולי ... למשתתפים לצאת?

משה פדלון : חברים, אנחנו סיימנו את הדיון.

אהוד : אין לי בעיה להמשיך אבל שלא יהיה הפרעות באמצע.

(מדברים יחד)

סעיף 1 - דיון בנושא חנייה ליד תחנת רכבת - כפי שהוגשה כהצעה לסדר ע"י מר רונן וסרמן

אהוד : חבריה, אנחנו ממשיכים.

יוסף (ג'ו) ניסימוב : מר וסרמן.

רונן וסרמן : כן. חנייה ליד תחנת הרכבת.

אהוד : כן.

רונן וסרמן : כן. אפשר להתחיל? אני לא שומע את עצמי.

(מדברים יחד)

משה פדלון : איילה, תבקשי מדנה ועופר שיישבו. לכבד את החברים ש,

יוסף (ג'ו) ניסימוב : תעלה את המצגת על המסך בינתיים.

משה פדלון : בבקשה.

אהוד : בבקשה.

רונן וסרמן : טוב. ראני חושב שאף אחד פה לא יתנגד לטענה שלי שתחנת הרכבת

בהרצליה מהווה מקור תחבורתי מאוד מאוד חיוני לתושבי העיר וגם לתושבי

הסביבה אבל בחודשים האחרונים זה פשוט נהיה בלתי נסבל. מה נהיה בלתי

נסבל! אי אפשר לחנות שם. אני אתן לכם תיכף כמה דוגמאות. כתוצאה מזה, מעבר לדוגמאות שתיכף אני אתאר לכם, אנשים חונים בקניון. אנשים שצריכים להגיע לתחנה חונים בקניון וברחובות שסמוכים לתחנה, מה שיוצר עומס חנייה בלתי נסבל בכל האזור ופגיעה בכל הנוגעים בדבר ולפני שאני אדבר על הפגיעה אני אספר לכם כמה דוגמאות. לפני בערך שנה, שהייתי צריך לטוס לחו"ל, יש רכבות גם בלילה. הגעתי ב-4 לפנות בוקר, מלא חנייה. חניתי צמוד, חנייה צמודה, האוטו נשאר שם כמה ימים טובים, הכול טוב ויפה. בפעמים אחרות שהייתי צריך להגיע לתל אביב בשעות היום הגעתי בסביבות 9, 8, 10, תמיד הייתי צריך לעבוד מאוד מאוד קשה בשביל למצוא חנייה ולפעמים זה יכול לקחת לי אפילו 20 דקות כשרכבת לא משתנה. הרכבת יוצאת באותה שעה לא משנה מה. ופעם אחת אפילו תפסתי מקום של כחול לבן שזה חבל, זאת אומרת העירייה יכולה להרוויח פה כסף שאני אחנה בחנייה החינמית בתוך החניון הזה מחול שיש ליד התחנה ושתושב שמחוץ לעיר שיחנה בכחול לבן ישלם חנייה. ושלא לדבר על זה שהכחול לבן הוא בדרך כלל רחוק ובמקום שאני חניתי היה מאוד רחוק מהתחנה אז גם הגעתי לתחנה מזיע וגם כשחזרתי חזרה גם הזעתי כי היה לי הרבה ללכת. וזה דברים שקורים, הכול טוב ויפה. לפני בערך שבוע אשתי הייתה צריכה להגיע לדרום הארץ והיא קבעה עם מישהו שהיא הייתה צריכה לנסוע איתו שהם ייסעו ביחד מתל אביב. היא נסעה ותכננה את הלוח זמנים ככה שיש לה רבע שעה בנחת לחפש חנייה ליד התחנת רכבת ולא מצאה. אין חנייה. אין חנייה. בסוף מה שקרה, היא נסעה לתל אביב בעצמה. דלק וחנייה בתל אביב ו-וואלה, שילמנו פה בריבית דריבית. אחרי כמה ימים הייתה לה עוד נסיעה לדרום, למקום אחר, וגם תכננה לנסוע עם איזה מישהו. אם יש איזה שאלות אני אשמח לענות.

דוברת: ממה לא, אני מקשיבה לך.

רוגן וסרמן: אחלה.

דובר: קשה להקשיב ולדבר ביחד.

משה פדלון : תנו לחבר, חברים,

רונן וסרמן : לא מצאה חנייה אבל הפעם היא חנתה בקניון. תפסה מקום של קונה פוטנציאלי מהקניון וחנתה שם והלכה ברגל לתחנת רכבת. עכשיו, חוזר רגע לעצמי. הרבה פעמים שאני רציתי להגיע לתחנה ידעתי שיש בעיה של חנייה בשעות הבוקר רציתי לקחת אוטובוס. נסיעה של 8 דקות באוטו לוקחת חצי שעה באוטובוס מהאזור שאני גר. לא קל, לא פשוט. אנשים גם פנו אלי. אמרו לי שהם חונים בחנייה של הקניון ושחבל ולמה לא מוצאים לזה פתרון ואחרים פנו אלי וסיפרו לי שהם חונים בחנייה של הרצליה ב' ותושבים של הרצליה ב' פנו אלי ואמרו לי : אין לנו, קשה לנו. אין לנו מקומות חנייה בעיר, בשכונה, כי תופסים לנו אנשים שבאים לרכבת. בכל קנה מידה מדובר פה באמת בסיוט ואני חושב שהגיע זמן שהעירייה תקבל החלטה ברורה להודיע לתושבים מה הולך לקרות פה. עכשיו, מעבר לזה לנושא של החנייה שדיברנו ולאובדן של ה, מה? הכנסות של העירייה ואובדן של הכנסות של הקניון ואפילו האובדן של הכנסות של קפה גן סיפור שגם הוא משמש פה לחנייה לאנשים שמגיעים לתחנת רכבת. האנשים שצריכים להגיע לרכבת מאחרים כי אין להם איפה לחנות וזה לא רציני. אני חושב שאנחנו צריכים לצאת פה החלטה שתוך חודש ימים מוציאים הודעה לתקשורת הולך לקרות משהו. עוד שנה, עוד חצי שנה, עוד שנתיים אבל שהתושבים יידעו שמהו הולך לקרות.

דובר : שהעירייה נדרשת לזה.

רונן וסרמן : והעירייה נדרשת לזה, כן. סיימתי.

משה פדלון : כן. פתוח לדיון, חברים.

דובר : אני מעניין אותי לשמוע את התשובה לעניין.

משה פדלון : מי רוצה להתייחס? רוני. אתה מעלה סוגייה כואבת. בכל תחנות הרכבת בארץ – חיפה, תל אביב, חדרה, יש מצוקה, יש עודף רכבים ויש צורך בעוד ועוד חניות. יחד עם זאת אנחנו עיריית הרצליה פועלת כדי להתמודד עם הצורך בגישה לתחנת הרכבת וזאת קודם כל מיקסום וניצול החניות בקרבת

הפארק. אני הנחיתי לפני כחודש שהשאטל העירוני, יש שאטל, יש שני שאטלים, יש שני אוטובוסים, כל חצי שעה, שהם יגיעו. הם נוסעים, בן גוריון סוקולוב, יכנסו לרכבת, כלומר השאטל העירוני עומד לרשות 50 אחוז מהאוכלוסייה. יש לנו גם תחנות בציר, בציר הזה, והוא יכול לקחת אנשים לרכבת. כל חצי שעה עגולה יש שאטל עירוני בחינם. דבר נוסף, בקרוב מאוד נתיבי ישראל, אתם שמעתם שהרמפה נפתחה, נתיבי ישראל עוברים לקטע המערבי של הרכבת איפה שהצינורות של קצ"א. הם בונים שם חניון נוסף לרכבת, כלומר תהיה אפשרות שמי שיבוא מהמערב, אפילו ממרכז העיר, יירד ויקבל עוד חנייה עם עשרות רבות של רכבים. אנחנו היום התחלנו עם ביצוע פרויקט מהיר לעיר שזה כשלעצמו יקצר את נסיעת האוטובוס, הוא יעלה למעלה מהרכבת דרומה ומייד יעלה על מה שנקרא מהיר לעיר. אנחנו עובדים נכון לעכשיו על אופני דן שבה נרצה שיהיה שביל, ושוב, זה יתוקצב על ידי המדינה לעודד אנשים להגיע לרכבת, לקחת אופניים ולנסוע לאזור התעשייה ומרכז העיר. גם הרכבת עצמה ... פרויקט של השכרת אופניים. הם רכשו מתקנים אוטומטיים מיוחדים, זאת אומרת הנושא הזה בראש מעיינינו. לעצם העניין של התחנה עצמה, רק שתדע. כשאתה בא מצד ימין יש שטח חולי. הוא שטח שהופקע אבל הוא לא עבר לעירייה. עשו, חונים שם, אני לא רוצה להעמיד שם מה שנקרא אבנים,

רוגן וסרמן : מה עבר לעירייה? מה המשמעות?

מאיה כץ : שתהליך ההפקעה עוד לא הסתיים.

משה פדלון : עוד לא הסתיים, זאת אומרת תהליך ההפקעה לא הסתיים אבל אנשים חונים. אסור לי עדיין לגעת באדמה הזאת. שתיים,

יונתן יעקובוביץ : אין אפשרות מטעמים בטיחותיים אפילו,

מאיה כץ : לא.

יונתן יעקובוביץ : לעשות משהו?

משה פדלון : אסור לי. אני מת לעשות, תאמין לי. כן לעשות מצע, לתקן. מחר בבוקר לשים, דווקא אם אני אסדר אותו אני יכול לקלוט שם עוד 100 רכבים אם זה

יהיה מסודר.

- יונתן יעקובוביץ: לא, לא. ברור לי. העליתי את זה ... דרך פתרון,
 משה פדלון: חברים, בשטח שהיום צפונית בצד הדרומי של הרכבת זה שטח, זה השטח
 הכחול של הרכבת. זה השטח של הרכבת. אין לי סמכות שם לבוא ו... יש את
 השטח של התחנה על פי החלטת ממשלת ישראל. יש לה קווים כחולים
 לרכבת, מה שנקרא בצד המערבי.
- יהונתן יסעור: באים האוטובוסים, מכל שכונה יש אוטובוס לרכבת.
 רונן וסרמן: אמרתי, לוקח פי 4 זמן.
- משה פדלון: אנחנו כן נבחן את הסוגייה ונשב עם דניאלה שהיא יושבת ראש ועדת
 התחבורה,
- יהונתן יסעור: ככל שירדו מכוניות האוטובוסים יגיעו יותר מהר.
 משה פדלון: אני אומר, כן נבחן את האפשרויות כן לעשות פרסום, כן להעמיד,
 דניאל (בחורה): לא, אבל משה, דיברנו על שאטל כי לא הרבה יודעים את זה. אנחנו נצא
 בשבועות הקרובים עם פרסום חדש,
- משה פדלון: אנחנו הולכים לפרסום, נכון. נדגיש את ה... שנמצאות,
 רונן וסרמן: אגב, השאטל הזה בנוף ים לא עובד. תבדקו את זה.
- משה פדלון: דניאל, האוטובוס שבא ביוסף נבוא להעמיד עוד שתי תחנות שיאפשרו לתנות
 ולעלות מייד לאוטובוס, השאטל. חבר'ה,
- רונן וסרמן: אם רוצים,
- משה פדלון: אנחנו יוצאים לפרסום גדול לרענן את הנושא הזה של זה, ייאמר לזכותה של
 מאיה שהיא באה עם הרעיון של האוטובוס. נבוא ונשכלל אותו, כן להעמיד
 עוד שתי תחנות מול הספורטק, מול הפארק. יחנה, יעלה,
- דובר: יאספו את זה לרכבת.
- משה פדלון: ... חצי שעה יש אוטובוס. ולכן אני מציע להסיר את ההצעה או,
 רונן וסרמן: זה דיון, לא יודע אם זה הצעה. זה דיון.
- מאיה כץ: זה דיון, זו לא הצעה. אין מה להעלות להצבעה.
- רונן וסרמן: אני רק רוצה,

משה פדלון : אני בא ואומר, זה עומד בראש מעייננו. זה אחד היעדים שאנחנו תמיד, אנחנו מחבקים את פרויקט אופני דן. מחבקים את הנת"צ שנבנה בימים אלה מה שנקרא שלב א'. בבקשה? אופני דן, זה נקרא,

מאיה כץ : אנחנו לפני 3.5 שנים או 4 שנים חתמנו על האוטוסטרדת אופניים של מדינת ישראל. לא, זה עדיין ... כי ירדנו לתכנון מפורט ולשמחתנו בגלל שעבדנו מהר התקציב לא עבר.

(מדברים יחד)

מאיה כץ : מדובר על הכשרת שבילי אופניים על כל רוחבה ואורכה של העיר הרצליה. לא, לא, לא. מדובר רק על התשתיות.

משה פדלון : חברים, אנחנו,

מאיה כץ : רק על התשתיות של הפיתוח.

משה פדלון : זה פרויקט שיצא לדרך. אנחנו מהחלוצים מבין הרשויות בסביבה שמטפלים ב... ומניפים את זה ואנחנו בדרך הנכונה, נפגשים למה שנקרא תיאום ציפיות עם נתיבי איילון. יושבים, יש ישיבות מסודרות, מקדמים את זה.

רונן וסרמן : אני רק רוצה להגיב על משהו שנאמר פה שגם אמרתי בעבר ואני אומר את זה עוד פעם. אם רוצים באמת שכל השאטלים, מהיר בעיר, כל השאטלים האלה יהיו באמת בשימוש צריך לדאוג שהשאטלים האלה יכנסו לתוך האפליקציות של התחבורה הציבורית כדי שאפשר יהיה לדעת את זה. אם צריך לגבות אגורה ש, לא יודע, צריך שיכנס לאפליקציה וגם לעמודים האלה. משה פדלון : ההצעה שלך, המועצה שמעה את הסקירה שלך ושמחה על הפתרונות שהוצעו כאן.

עו"ד ענת קרן בהרב : סקירה של ראש העיר,

משה פדלון : ואנחנו יוצאים לדרך.

דובר : סקירה של ראש העיר.

משה פדלון : ראש העירייה, אלה הפתרונות. יש לנו פה יושבת ראש, התפקיד שלה לקדם את הנושא. אני מקווה שבחודשים הקרובים נבוא איתכם על מה שנקרא,

רונן וסרמן : נברך על המוגמר.

יוסף (ג'ו) ניסימוב : תודה רבה.

עו"ד ענת קרן בהרב : טוב, אז זהו. תצביעו על ההצעה.

דובר : צריך להצביע על ההצעה.

משה פדלון : טוב. מי בעד ההצעה שלי ש,

(מדברים יחד)

רוני וסרמן : זה כאילו הצעת החלטה. צריך ... דיון על משהו.

משה פדלון : הצעת החלטה, מה את אומרת, ענת?

יוסף (ג'ו) ניסימוב : ענת אומרת שזה החוק, כן.

משה פדלון : ... ההצעות שהועלו, ... שלא. מי בעד?

דובר : פה אחד.

מאיה כץ : בעד מה אנחנו מצביעים?

עו"ד ענת קרן בהרב : המועצה שמעה את הסקירה של ראש העיר ומברכת, ומברכת על

ההצעות שהועלו.

מאיה כץ : איזה הצעות הועלו? אבל לא הועלו פה הצעות.

(מדברים יחד)

יונתן יעקובוביץ : סליחה, אדוני, ... אפשר?

משה פדלון : בבקשה, אבל בכבוד הראוי.

יונתן יעקובוביץ : במקום לנסח מה שפה אומרים, תסבירי לי שנייה בבקשה באיזה דיון

אנחנו נמצאים? אנחנו בהצעה לסדר? לא. אנחנו בדיון פתוח? כן. אז מה

אנחנו עושים עכשיו במסגרת ההחלטה הזאת?

מאיה כץ : הוא אמר, על מה יש להצביע? לכן אנחנו לא מבינים על מה מצביעים.

עו"ד ענת קרן בהרב : ראש העיר הציע איזושהי הצעת החלטה ואתם יכולים להצביע לגביה

או לא, זה הכול.

יונתן יעקובוביץ : ומה ההצעת החלטה?

משה פדלון : אני רוצה להעלות,

דובר : פורמלי,

משה פדלון : פורמלי.

- דובר : כדי לסיים את הדיון.
- משה פדלון : המועצה שמעה את הסקירה של החבר והמועצה גם שמחה לקבל את הפתרונות שהוצעו כאן על ידי ראש העירייה. מי בעד?
- מאיה כץ : אבל הפתרונות קיימים.
- עו"ד ענת קרן בהרב : אז נכון.
- (מדברים יחד)
- מאיה כץ : זה לא מדויק מה שהוא אומר.
- עו"ד ענת קרן בהרב : אז אל תצביעו. אם זה לא מוצא חן בעיניך אל תרים את היד. אתה לא חייב להרים את היד.
- משה פדלון : אתם נמנעים, נגד, תחליטו.
- יונתן יעקובוביץ : לא. אני לא מבין על מה אני מצביע בעד, משה. רבאק.
- (מדברים יחד)
- דובר : צריך לסיים את הדיון ביש הצעת החלטה, יש הצעת החלטה. צריך לסיים את הדיון בהצבעה על הצעת החלטה.
- מאיה כץ : אני אגיד לך מה ההצעת החלטה הייתה צריכה להיות.
- משה פדלון : כן.
- מאיה כץ : בהתחלה. אבל נגיד שסיימנו אותה. מי בעד לקיים דיון שבו ראש העיר מציג סקירה,
- (מדברים יחד)
- מאיה כץ : הוצגה סקירה, אפשר לעבור לנושא הבא.
- משה פדלון : כמו שפתחתי את הדיון הקודם.
- מאיה כץ : נכון.
- יונתן יעקובוביץ : אני בעד כל דבר שתקדם בעיר ... תחנת רכבת, זהו. די כבר.
- מאיה כץ : אפשר לעבור לנושא הבא?
- משה פדלון : הצבענו.

סעיף 2 - דיון בנושא פתרון טכנולוגי וייעודי לפיקוח על צואת כלבים ברחובות - כפי

שהוגשה כהצעה לסדר ע"י גב' מאיה כץ

מאיה כץ : תודה. אני, אפשר?

דובר : כן, כן.

מאיה כץ : תודה, או קיי. אז ככה,

יוסף (גיו) ניסימוב : על ... כלבים?

מאיה כץ : כן.

יוסף (גיו) ניסימוב : בבקשה.

מאיה כץ : דיון בעצם בנושא הבקשה שלי לעשות דיון בנושא פתרון טכנולוגי ויעודי לפיקוח על צואת כלבים ברחובות כפי שהוגשה כהצעה לסדר. הגשתי את זה כהצעה לסדר. למרות שחוקי העזר העירוניים קובעים בבירור כי על בעלי כלבים חובת איסוף צואתם לצערנו הדבר אינו קורה בפועל ומדרכות העיר הפכו למפגע אסתטי ואף בריאותי. בערים שונות ברחבי הארץ ובעולם כבר קיים פתרון מניעתי לתופעה שכיחה של איסוף צואת כלבים. הוא חשוב והכרחי. בהרצליה ישנן משפחות רבות מגדלות כלבים. להערכתי למעלה מ-6,000 בתי אב, אך לא כולם, לצערי גם מבינים את חשיבות איסוף הצרכים וכך הפכו המדרכות לעתים למוקשי הליכה. האחריות של בעלי הכלבים ברורה אך היא אינה מחליפה את אחריות העירייה גם לשמור על בריאות תושביה ולטפל בנושא מעבר לאכיפה הדלה בשל הקשיים הנובעים מאיתור בעלי החיים. לכן אני מבקשת את אישור המועצה להצעתי שלהלן: יוקם מאגר דנ"א לכלבים הרשומים בהרצליה שבו יוכלו לאתר את בעל הכלב שלא אסף את צואת הכלב ולשלוח לו קנס ישירות הביתה ללא צורך בפקח שירוץ אחרי תלונה כזאת או אחרת. מטרת ההרתעה והאכיפה הינה משמעותית. ברגע שיידעו התושבים שלעירייה יש את היכולת לאתר אותם ושנית כמובן מיגור ומניעת התופעה עד כמה שניתן. אני מציעה בעצם שמנכ"ל העירייה וצוות נוסף, אני אגיד וטרניר ומי שרלוונטי, ירכזו את הפתרונות הקיימים ברשויות נוספות בתחום ויביאו את חוות דעתם לאישור המועצה תוך הקצאת תקציב ייעודי לנושא. אני רוצה להרחיב. בעצם ישנם היום כל מיני

רשויות כולל אגב ירושלים, קצרין, גם נתניה, שבעצם מנסות לעשות את התהליך הזה. חלקן בהצלחה יותר או בהצלחה פחות, חלקן בעצם לקחו כאוברול כולל את כל הנושא וחלקם אמרו נעשה רק איזשהו פיילוט בתקציב ייעודי שאנחנו מקצים לנושא. הרי אין זה הגיוני בכלל שפקחים או מי או סיירים או מי שאחראי לתחום הרלוונטי של אכיפה ופיקוח ירדפו אחרי רוחות רפאים בכל הנושא הזה וכן, יש מדרכות מה יותר מה פחות, שכונות יותר שכונות פחות, אני לא רוצה כאן להיכנס כרגע לפרטי הפרטים שזה נהיה איזשהו מפגע תברואתי שאני חושבת שכולנו היינו מאוד רוצים לטפל בזה. גם בגרמניה ובעוד כל מיני מקומות בעולם זה עובד. נכון, זה נשמע בהתחלה כמו הצעה שהיא שונה, אפילו קצת לא נתפסת על הדעת אבל היא קיימת ועובדת. אני חושבת שהרצליה היא תמיד הייתה ותמיד תהיה, ייאמר אגב לזכותם של כל ראשי הערים, ערים מובילות,

משה ועקנין : איפה זה עובד, מאיה?

מאיה כץ : מה?

משה ועקנין : איפה זה עובד בארץ.

יוסף (גיו) ניסימוב : תנו לה לסיים.

מאיה כץ : יש לך בכל מיני מקומות. בקצרין התחילו עם זה,

דובר : ... הפסיקו עם זה.

מאיה כץ : יכול להיות. שנייה, קודם כל יכול להיות. יכול להיות.

יונתן יעקובוביץ : מי זה כולם הפסיקו עם זה?

דובר : כולם הפסיקו. כל מי שהתחיל הפסיקו.

יונתן יעקובוביץ : זה כולם?

מאיה כץ : אני לא, שנייה רגע. קודם כל מי בדק, מר ועקנין?

דובר : אני בדקתי את זה.

מאיה כץ : עם מי בדקת? אפשר לקבל את השמות?

עו"ד ענת קרן בהרב : כן, ירושלים,

דובר : הוטריןר בדק יחד איתי עם הוטריןרית של פתח תקווה,

מאיה כץ : רגע, אני רק רוצה שנייה לסיים.

יוסף (גיו) ניסימוב : תנו למאיה לסיים.

משה פדלון : תנו לחברה לסיים.

מאיה כץ : אני בכל מקרה אומרת ש, ואני גם אגיב רגע על מה שאתה רוצה להגיד. יש

את כל נושא העלויות. העלות הזאת הינה, לצורך העניין, נגיד בין 300 ל-540

שקלים. כמובן שאם עושים מכרז על אחוז הנחה של הגופים שעובדים בזה

אז כמובן שגם המחירים נחותים יותר. אפשר כמובן גם לעשות איזשהו

פיילוט ולהתחיל, אפשר באזורים כאלה ואחרים, לפי רובעים ושכונות. בכל

מקרה אני רוצה להגיד כמה דברים גם כדי כבר להגיב על מה שאתם

דיברתם. לשמחתנו הרצליה, ואם דווקא אני אקח את נושא הגבייה, או קיי?

ישנן הרי הרבה רשויות שכולן הרי צריכות לגבות ארנונה, נכון? אבל לא בכל

רשות אחוז הגבייה הוא אחוז גבוה כמו של העיר הרצליה כי פה נעשית

עבודה טובה בתחום הגבייה ולכן אני, לדעתי, כן? להרצליה יש הרבה מאוד

מעלות והרבה מאוד דברים טובים בעיקר גם לעובדים פה שלפעמים דברים

שלא מצליחים או נוחלים כשלון, אולי, בעיר אחרת יכולים להצליח פה. אני

חושבת שגם אם יש רשויות שאולי זה הצליח יותר או הצליח פחות, כי

עובדה שבמקומות בעולם זה כן עובד. אז יכול להיות שלא עלו על המודל

המדויק של איך בדיוק צריך לעשות. לכן מה שאני מציעה זה לא לקבל כרגע

החלטה של כן, מקצים תקציב ועושים את זה אלא מה שאני בעצם מציעה,

וזה בדיוק גם מה שכתבתי, שכן מנכ"ל העירייה, לא רלוונטי מי, מבחינתי גם

תיקח את זה אתה, אני יכולה לעזור לך בנושא הזה, לבדוק את הנושא יותר

לעומק. זאת אומרת גם אם זה נכשל, לצורך העניין, בעיר מסוימת, למה זה

נכשל?

דובר : ברמה המשפטית.

מאיה כץ : קודם כל בסדר גמור, יכול להיות, אגב גם מצלמות, אתה יודע, נכשלו ברמה

המשפטית ועדיין עיריית תל אביב וראשון לציון ורשויות רבות בארץ עושות

את זה למרות שקיים בג"צ עומד למול בתי המשפט. עכשיו, ככה שגם לכל

דבר יש את הפתרון שלו וצריך פשוט לחשוב. ההחלטה העקרונית היא האם בכלל רוצים לאמץ קו מחשבה כזה שהוא שונה. תמיד אפשר להגיד לא. אנחנו כולנו יודעים כמה קל להגיד לא וכמה קשה להפוך לא לכן וכמה קשה לקחת איזשהו פתרון שהוא שונה וחדשני ולנסות לראות איך מטמיעים אותו, אולי אפילו יותר טוב שיש כמה רשויות שלא הצליחו בזה, וללמוד מזה ולדעת אולי איך אפשר לעשות את זה טוב יותר. זו ההצעה שלי. אני כן אשמח אם תיקחו את זה בשתי ידיים וכל מה שאגב תגידו כרגע בשביל כן לבחון את זה הרבה יותר לעומק אני אשמח.

משה פדלון: חברים, אני פותח את זה לדיון. בבקשה גברת דנה ינאי,

דנה אורן-ינאי: אורן.

משה פדלון: אורן.

דנה אורן-ינאי: אני חושבת שהנושא הוא נושא מאוד חשוב. אני יכולה להעיד שזה מפריע גם לילדים שצועדים על המדרכות. אחד הדברים שעבד הכי הרבה בתל אביב זה נושא של קנסות.

מאיה כץ: נכון.

דנה אורן-ינאי: ולכן אני חושבת שאולי טרם הנושא הטכנולוגי זה לבוא ולהחליט שהרצליה לוקחת את הנושא ומעלה את זה על סדר היום התפעולי האמיתי, לא רק ההסברתי. אגב, אני חושבת שצריך לשלב את זה, גם הנושא של האכיפה וגם נושא של הסברה. וכמו ש,

מאיה כץ: שנייה רגע. אני רק ... למה שאמרת, שאגב גם בחוקי העזר העירוניים של עוד כמה מהרשויות הקנסות נעו בין,

דנה אורן-ינאי: 700 אלף שקלים.

מאיה כץ: 300 שקלים ל-2,000,

דנה אורן-ינאי: 700 אלף, 700 שקל בתל אביב.

מאיה כץ: רגע. אז אני אומרת. אבל יש רשויות נוספות שבנו איזשהו מדרג קריטריונים בחוק העזר העירוני שגם נע בין X לבין אפילו 2,000 שקלים. רק להתחבר למה שאת אומרת,

דנה אורן-ינאי : אז אני אומרת. אפשר לבוא ולהחליט,
מאיה כץ : אני חושבת שזה חלק מהעניין, צריך פשוט לעשות על וגם.
דנה אורן-ינאי : אני יכולה להגיד לכם שהיה ברמת אביב 10 ימים, שבועיים שפקחים נתנו
שם קנסות,
מאיה כץ : השאלה אבל,
יונתן יעקובוביץ : דנה, את שוכחת שבעיריית הרצליה יש לך 29 פקחים שבקושי מסוגלים
לנהל את האכיפה. עכשיו את רוצה גם,
דנה אורן-ינאי : אז יש כמה פתרונות. אחד, להגדיל את האכיפה. שתיים, כמו שהיה בזמנו
המשטרה הירוקה שתושבים הייתה להם את הסמכות לבוא, לצלם, לדבר
ולדווח על מקרים כאלה. ברגע שאנחנו נחליט שזה על סדר יום, לאו דווקא
צריך להביא פתרון טכנולוגי אלא לבוא להחליט שאחד, משטרה ירוקה
בנושא הצואה,
מאיה כץ : אני מסכימה עם מה שאת אומרת,
דנה אורן-ינאי : שתיים, הסברה בבתי ספר. ילדים שיוצאים. ושלוש – פיקוח וקנסות.
איתי צור : אני, אני רוצה גם להגיד משהו. אחד, יש ... לפני חצי שנה בערך התחלתי
לנסות למצוא איזשהו פתרון בכיוון שדיברתם,
מאיה כץ : חבל שעבדנו בגופים נפרדים. היינו משלבים כוחות.
דנה אורן-ינאי : אתם מוזמנים להצטרף.
מאיה כץ : ניפגש באמצע הדרך.
איתי צור : דנה, דנה. גם בנושא האכיפה גם פה יש בעיה.
מאיה כץ : נכון.
איתי צור : כי בעצם לפי החוק צריך שני אנשים, שני פקחים, אחד במערב, אחד עם זה,
אחד עם, משהו שהוא באמת בשביל לבצע את הדבר הזה זה די מנקה כמעט
את כל הפקחים שגם שמה חסר.
מאיה כץ : וזה גם כאילו גם קצת לרדוף אחרי רוחות רפאים,
דובר : אבל זה מכלכל את עצמו. ... איפה לשים את הפוזיציות האלה. זה לא
הוצאה.

- מאיה כץ : נכון.
- דנה אורן-ינאי : מעגל סגור.
- דובר : מה עם ... במצלמות?
- מאיה כץ : זה קשה יותר.
- דובר : זה יהיה הכנסה.
- דנה אורן-ינאי : לא. הסיפור הוא לא כסף. הוא חינוך. חינוך.
- איתי צור : הגישה, אני לפני חצי שנה נפגשתי,
- משה פדלון : ששש, חברים. אנחנו עורכים דיון מכובד. תכבדו את החבר.
- איתי צור : אני לפני חצי שנה נפגשתי עם הוטרניר העירוני ועשינו גם שיחת ועידה עם הוטרנירית של, אני לא זוכר את השם שלה, של פתח תקווה, והיא העלתה את הבעיות שיש בפרויקט הזה, בדיוק בעיות משפטיות.
- מאיה כץ : נכון.
- איתי צור : ולפחות לפי מה שהיא אמרה וגם הוא אמר שהוא בדק את זה, לדעתי זה היה עם ירושלים, קצרין לדעתי עוד לא הייתה אז בתמונה,
- דובר : קצרין זה עכשיו חדש.
- איתי צור : הם אמרו שהטכנולוגיה ברמה המשפטית עוד לא מספיק בשלה כדי להכניס אותם, אני אומר את זה אפילו בחצי צער, כי אני חושב זה, יש בזה פתרון שיהיה פתרון נכון אבל הוא עדיין לא מספיק בשל כדי באמת להיכנס בצורה פרקטית להתחיל באמת ליישם אותו פה בהרצליה. ממה שאני הייתי בשיחה עם הוטרנירית בפתח תקווה היא לא, היא לא המליצה להיכנס אפילו לדבר הזה. היא אמרה שזה מוקדם מדי ואין בשלות אמיתית לבצע את הפרויקט.
- מאיה כץ : תראה, אני אגיד לך משהו. יש לזה, יש לזה, קודם כל זה, אתה יודע, זה תלוי הרי תמיד את מי אתה שואל. יש מישהו שיגיד לך ככה ויש מישהו שיגיד לך ככה. עכשיו, לכן, תראה, אני לא באתי ואמרתי כרגע,
- איתי צור : ... שעשו את זה.
- מאיה כץ : יש כמה עיריות שעשו את זה.
- צבי וייס : מאיה.

- מאיה כץ : כן.
- צבי וייס : מאיה הציעה פה דבר. היא אמרה ביושר שהיא לא מתכוונת כבר מעכשיו להבטיח סעיף תקציבי. היא אומרת לקדם את הרעיון אז אני חושב, במקום שעכשיו נעשה פה דיון כללי לעשות צוות מצומצם, ולבחון את זה.
- דובר : מאיה כץ : שיביא את הפתרונות למועצה. בשמחה.
- צבי וייס : מאיה, לא רק שיבחן פה אלא שהוא ילך גם למקומות, גם אם לא הצליחו יכול להיות בדיון משותף יכול להיות שהם יקדמו. עובדה שהם רצו את זה.
- מאיה כץ : אני מסכימה איתך.
- צבי וייס : הם רק לא הצליחו. לכן אני מציע עכשיו לעשות את הצוות ושייצא לדרך.
- מאיה כץ : אני מסכימה איתך.
- צבי וייס : במקום לעשות עכשיו דיון על צואת כלבים.
- מאיה כץ : אני מסכימה איתך.
- צבי וייס : אז תציעי את זה. אז בואו נצביע,
- (מדברים יחד)
- יונתן יעקובוביץ : רק לפני ההצבעה חצי דקה. איתי, אני מציע לך לבדוק בארצות הברית הדבר הזה מנוהל בדרך כלל על ידי חברות שמנהלות נכסים. ... בארצות הברית.
- דובר : עבור העירייה?
- יונתן יעקובוביץ : לא. עבור עצמם.
- דובר : עבור עצמם?
- מאיה כץ : כן.
- יונתן יעקובוביץ : עבור עצמם. עכשיו, הדבר הזה מן הסתם גם נכנס לתוך איזשהם הסכמים שיש מול הדיירים שהם חותמים עליהם, כמו שאתה היום אם אתה משכיר משרד בעזריאלי ואתה הולך לעשן במקום שאסור לך לעשן בו תקבל קנס מטעם עזריאלי. עכשיו, אני בטוח ב-200 אחוז, לא אמרתי שזה קל, לא אמרתי שזה פשוט אבל אני בטוח שאם בארצות הברית עם מערכת הדינים

שיש שם הצליחו להגיע לאיזשהו פתרון שאפשר לתת קנס של 250 דולר לבן אדם על זה שהוא לא הרים את הקקי של ה,

צבי וייס : 750 שקל.

יונתן יעקובוביץ : לא משנה, כל אחד בזה, אני בטוח שגם פה ברמה המשפטית, עוד פעם, אני לא אומר שזה פשוט. דבר שני, ברור גם שאם הפתרון הנכון ונגיד שהטכנולוגיה הייתה מתאימה, השלב של ההטמעה הזה בתוך העירייה היה גם ככה לוקח,

מאיה כץ : לפחות 3 שנים במקרה הטוב. שנתיים שלוש.

יונתן יעקובוביץ : אני רציתי לבוא לקראת ... להגיד אפילו שנה אבל כנראה שמאיה יותר צודקת ממני כי יש לה יותר ניסיון. אז להתחיל תהליך עכשיו כשבסופו של תהליך, בעוד שנתיים, בעוד שלוש, יאומץ איזשהו מנגנון, זה לפי דעתי הדרך שצריכה להיות פה ועוד פעם, לא צריך תמיד להסתכל בבועה הקטנה שאנחנו נמצאים בה פה במדינת ישראל. יש עוד 8 מיליארד איש בעולם. יש כמה דוגמאות אחרים. אחרות, סליחה.

משה פדלון : טוב, חברים. כיוון שבאמת עשינו עבודת הכנה וביקשתי מהמנהלים והיועצים המשפטיים להתייחס בכובד ראש לנושאים שאתם מעלים, ביקשתי גם חוות דעת מהתובע העירוני ואני מבקש שתקריא את החוות דעת שלו ולאחר מכן נמשיך.

אהוד : למיטב ידיעתנו רשויות אחרות אינן עושות שימוש בפתרון המניעתי המדובר, איתור כלבים מלכלכים באמצעות בדיקות גנטיות והקמת מאגר דנ"א. עיריית הרצליה אוכפת נושא זה באמצעות מפקחיה. על פי פסיקת בתי המשפט במסגרת אכיפה באמצעות מפקח אשר זיהה את העבירה תוך כדי ביצוע אין חובה להוכיח את הקשר בין הכלב לצואה גם באמצעות בדיקה גנטית. בדיקה גנטית יכולה להיות יעילה לצורך איתור הכלב המלכלך מבלי שהעבירה נצפתה על ידי המפקחים. נמסר לנו כי המועצה המקומית קצרין, או קצרין, החלה בימים אלו בפיילוט לאכיפת עבירות אלה באמצעות בדיקה גנטית וזאת בתום הכנה שנמשכה כשלוש שנים.

- מאיה כץ : נכון.
- אהוד : הואיל ומדובר בפילוט ראשון מסוגו הרי ששאלות משפטיות שבוודאי יתעוררו במהלכו, למשל לעניין עצם הסמכות לדרוש מסירת דגימה מהכלב ואופן השמירה על וניהול המאגר טרם נבחנו והוכרעו. עוד נמסר לנו מרשויות אחרות, בהן ירושלים, שהן בחנו אפשרות של אכיפה באמצעות בדיקות גנטיות, אומנם ויתרו על כך לאור העלויות הגבוהות הכרוכות בכך.
- מאיה כץ : אני,
- משה פדלון : חברים.
- מאיה כץ : אני רגע רוצה שנייה,
- משה פדלון : בבקשה.
- מאיה כץ : לפני שאתה נותן פה איזושהי אמירה. קודם כל, קודם כל אני חושבת שלפי הלפחות ההרגשה שלי מהדיון שנעשה פה אז כן ההצעה להקים פה איזושהו צוות, אה, סליחה, בבקשה.
- אהוד : כן, לא,
- משה פדלון : או קיי, תראו.
- מאיה כץ : חשבותי פשוט ש,
- משה פדלון : לאור מה שהעלה כאן וייס ולאור דברי התובע העירוני אני מציע להצביע כרגע כנגד ההצעה שלכם ולהציע הצעת החלטה נגדי כי עיריית הרצליה תמשיך בפעילות האכיפה ובקמפיין להסברה נרחב בנושא ועד לבירור האפקטיביות של המהלך שמבצעים עיריות אחרות כדוגמת עיריית קצרין ובינתיים כן לקבל את ההצעה של וייס. נקים צוות היגוי ברשות איתי צור, חברי האופוזיציה מוזמנים להיות בוועדה הזאת.
- תמר גרוסמן : אני לא זוכרת אבל. כמה דו"חות חולקו השנה?
- משה פדלון : מה?
- תמר גרוסמן : כמה דו"חות חולקו?
- דובר : איזה 6, 8.
- משה פדלון : חברים.

(מדברים יחד)

עו"ד ענת קרן בהרב: לא, זה אמור להסתיים כרגע, העלו כאן הצעת החלטה.

משה פדלון: חברים, אני רוצה לפתוח סוגריים ולסגור סוגריים. אם המחוקק יאפשר לי

מחר בבוקר לגייס עוד 20 פקחים בשכר הולם אני מודיע לכם, וישמעו אותי

כולם, שרבע מהפקחים יעשו בנושא של אכיפת הצוואה.

תמר גרוסמן: אבל יש בעיה, אבל,

משה פדלון: המחוקק לא מאפשר לנו לרכוש,

דובר: אפשר יום בחודש לעשות מבצע שדיברנו.

משה פדלון: נמצא פה ראש אגף האכיפה.

דובר: הבעיה גם בשעות.

(מדברים יחד)

יונתן יעקובוביץ: למה לא לקבל את ההצעה של ... אהוד, אני אשמח להסבר.

אהוד: כי אתם הולכים על, כי ללכת על זה. עכשיו עיריית ירושלים הלכה על זה,

שילמה, ברגרסיה.

תמר גרוסמן: לא, אבל משה, יש בעיה עם מה שאתה הצעת. אתה אומר מצד אחד אני בעד

להתחיל עם האכיפה, להמשיך באכיפה וזה בסוף יחולקו 6 דו"חות בשנה אז

אין מה,

דובר: 34 דו"חות מינואר.

תמר גרוסמן: 64?

דובר: 34.

דובר: זה כלום.

(מדברים יחד)

אהוד: יוקם מאגר דנ"א, כתב. הצעתי, תתחיל מהתחלה.

משה פדלון: אני ביקשתי להקים מאגר.

(מדברים יחד)

משה פדלון: שנייה. מי,

מאיה כץ: אנחנו, אני רוצה להגיד לכם פה רגע שזה קצת חבל שבמקום להגיע לאיזשהו

משהו מוסכם שמוסכם על כולנו זה במקום להגיד את ה, לאמץ את השתי שורות האחרונות, מנכ"ל העירייה וצוות נוסף ירכזו את הפתרונות הקיימים ברשויות נוספות. אז לא מנכ"ל העירייה, אפשר להגיד צוות נוסף ברשויות נוספות בתחום ויביאו את חוות דעתם לאישור המועצה,

עו"ד ענת קרן בהרב: ואת נושא התקציב תורידו.

מאיה כץ: בסדר. אני מוכנה להוריד את נושא התקציב. אין לי בעיה עם זה.

אהוד: אני אענה רגע. אני אגיד רגע. אפשר לתקן את הצעת ההחלטה, פשוט הצעת ההחלטה כפי שהבאת אותה היא גוררת את העירייה להוצאות כמו שהוציאו בירושלים וחזרו אחורה.

מאיה כץ: אז אני מתקנת את ההצעת החלטה ואני מבקשת מראש העירייה לקבל את ההצעה הבאה. שצוות מבין נבחרו הציבור שיושבים פה מסביב,

משה פדלון: ברשות איתי צור, לצורך העניין.

מאיה כץ: בסדר גמור. אף אחד לא לוקח לאף אחד זה. צוות מבין הנוכחים שנמצאים פה מסביב ירכזו את הפתרונות הקיימים ברשויות נוספות בארץ ובעולם, יביאו את חוות דעתם בתום, לצורך העניין חצי שנה, שנה,

דובר: שלוש שנים.

מאיה כץ: לא. יישום והטמעה זה ייקח שלוש שנים, אל תתבלבל לרגע.

משה פדלון: חברים,

דנה אורן-ינאי: אני רוצה רק להוסיף משהו. אני רוצה להוסיף, אני יכולה לבקש, (מדברים יחד)

צבי וייס: על פי רוח הדברים,

מאיה כץ: על פי רוח הדברים,

צבי וייס: שראש העיר כבר אמר,

מאיה כץ: אין לי בעיה עם זה.

דנה אורן-ינאי: אני רוצה להוסיף,

דובר: למה להוסיף?

דנה אורן-ינאי: כי אני רוצה להוסיף ברשותכם,

משה פדלון : בבקשה.

דנה אורן-ינאי : שכבר מהשנה הקרובה נתחיל בנושא של חינוך הילדים שלנו כי ראינו שבהרבה מקרים להכניס בבתי ספר ובגנים ראינו הרבה מקרים שילדים שהולכים עם הורים והם אלה שיגידו להם גם תאספו כי חינכו אותנו. אז כבר שם להתחיל ... בבתי ספר.

יונתן יעקובוביץ : אני חושב שהדבר הזה כבר נכלל בתוך התוכנית החינוכית של העיר ללא פלסטיק אבל הדבר הזה גם בסופו של דבר כל הצאות כלבים האלה יורדות לתוך מערכת הניקוז לים.

(מדברים יחד)

מאיה כץ : טוב. אפשר לעבור לנושא הבא.

(מדברים יחד)

דובר : רק רציתי לתת עוד הערה,

עו"ד ענת קרן בהרב : ההצבעה היא רק פה אחד? שיש גם רישום פרוטוקול שרינה ממש ... בו.

משה פדלון : מי בעד? פה אחד. תודה.

דנה אורן-ינאי : מה ההצעה.

יונתן יעקובוביץ : אני רק,

מאיה כץ : מה שהצענו. הצלחנו ... אופוזיציה וקואליציה כאחד.

עו"ד ענת קרן בהרב : זה הצעה משותפת.

משה פדלון : דרך אגב, מאיה. יש לנו בעיר גם חמורים. הלאה, חברים.

(מדברים יחד)

משה פדלון : החבר יונתן יעקובוביץ' מדבר.

יונתן יעקובוביץ : אני מבין את ... ואני תומך בעניין הזה שאנחנו לא צריכים להמציא כל הזמן את הגלגל מחדש. להסתכל למקומות אחרים אפילו נתתי את הדוגמה של חו"ל וקצרין וירושלים ופתח תקווה והכל בסדר, גם לטוב וגם לרע. אבל אני חושב שזה, אתה חולש היום על אחת מהערים המובילות בארץ בכל תחום. בכל תחום. גם בתחום של ההתפתחות, גם בתחום של החדשנות

וכדומה. יש לי השגות על מה שקורה אבל בסופו של דבר אתה חולש עליהם ואני לא חושב, אני לא חושב שזה נכון שעיר כמו הרצליה תצטרך לחכות שעיר כמו קצרין תעשה משהו בשביל להחליט מה היא רוצה לעשות.

דובר : לא, הם עשו פיילוט.

מאיה כץ : אנחנו נעבוד יותר מהר מקצרין.

משה פדלון : כל עיר,

(מדברים יחד)

משה פדלון : תאמין לי, תאמין לי יונתן. יונתן. מי שנתנה דחיפה להקמת הווטרינריה זה

אני ואני זה שמעודד,

(מדברים יחד)

סעיף 3 - דיון בנושא המועצה הדתית - כפי שהוגשה כהצעה לסדר ע"י מר יריב פישר

יוסף (ג'ו) ניסימוב : חבריה, נושא הבא.

משה פדלון : מספר 3.

יוסף (ג'ו) ניסימוב : יריב.

דובר : אין לי זמן, מכבי מתחיל עוד חצי שעה.

יוסף (ג'ו) ניסימוב : יש בנושא ה,

דובר : יש מכבי, יונתן.

משה פדלון : ששש, חברים. בואו, הלאה. הצעה מספר 3, נושא מספר 3.

יוסף (ג'ו) ניסימוב : יריב.

יריב פישר : המטרה היא של ההצעה שהפכה להיות דיון למעשה לעשות קצת סדר בכל

מה שקרה במשך החמש, שש שנים האחרונות מבחינתי בוועדת ביקורת, מה

שעלה בישיבה הקודמת. מבחינתי גם לעשות סדר במה שקורה בנושא הדת

בעיר. אני רוצה קצת להרחיב את היריעה ומה שאנחנו רואים מסביב בכל

מקום בארץ זה שאנחנו לא שונים ממקומות אחרים. ראש העיר יודע את זה

מהשלטון המקומי. הרצליה די דומה למה שקורה במקומות אחרים. יש

החמרה מסוימת ולכן למרות שראש העיר ישב עם הרב שאני לא זוכר את

שמו כרגע בפגישה, בישיבה הקודמת דיברתי על זה, על המכתב, שגם אתה דיברת איתם, על כך שיש החמרה בהרצליה וצריך לטפל בה.

אלעד צדיקוב: מה זאת אומרת החמרה? תסביר. מה זה החמרה.

יריב פישר: אני אדבר ואחר כך תבינו למה אני מתכוון. קצת מספרים. בכלל, אנחנו כאזרחי מדינת ישראל, משלמים בשנה כמעט 750 מיליון שקל לשירותי דת שרובנו לא משתמשים בהם. זה בערך המספרים שאנחנו משלמים במדינת ישראל לשירותי דת. מבקר המדינה, ולכן אני אומר שמדובר בבעיה כללית במדינת ישראל, בדק 68 רבני שכונות. מצא שמה בעיות בשכר, מצא שרובם היו 50 יום בחו"ל ולא טופלו. בגלל זה זה גרם למה שהיה בזמנו הצעת החוק של מאיר שטרית, אם אני לא טועה, ב-2013 או 2012, בכלל לבטל את המועצות הדתיות. אז מה שאנחנו רואים כאן בהרצליה זה לא בועה חריגה. זה משהו שהוא קורה כמעט בכל עיר בארץ אבל כאן היו פה דברים ספציפיים שעלו בשתי הישיבות ועדת ביקורת, מאוד מאוד חריגים, ולכן ההצעה שלי פה היום עולה. כמה דברים שאני רוצה עוד להמשיך ולומר לגבי הוועדת ביקורת שדנה בהם. עד היום אין קריטריונים. עד היום אין למעשה אין ועדת ביקורת. יש מבקר אבל ועדת ביקורת לא דנה. עד היום אין ייצוג נשים כמו שביקשנו יהיה שמה. למעשה רוב הדברים שהיו שמה לא קרו. כמו שראיתם, 15 שנה לא שונו הדברים שהיו שמה. זה עדיין אותה חברת כוח אדם או אני לא יודע, שותפה, אני כבר לא יודע איך לקרוא לה שם במועצה הדתית שנשארת עם אותן קומבינות ועם אותם מספרים ועם אותן בעיות שעושים שמה לבעלי עסקים. דיברתי עוד ועוד עם בעלי עסקים. עושים להם פה בעיות בעיר. אני יכול להגיד לכם כאן, לפרוטוקול, ואני עומד בזה, אני הייתי בפגישה עם בעלי, עם המנכ"לים של מלונות בהרצליה. אני חושב שיונתן גם דיבר איתם אחרי. כולם מעלים בעיות לגבי הבתי מלון. אמרת שהם אמרו לך שאין בעיה. אני מציע לך בפגישה הבאה להגיד להם מה שיעל אמרה להם. מחוץ לפרוטוקול תגידו לי את האמת, והם יגידו לך את האמת. הסיבה היא שהם אומרים לך, יכול להיות שאמרו לך, אני לא הייתי בפגישה,

שאינן להם בעיה כי הם מפחדים כי כשיעיל אמרה להם קדימה, ...

משה פדלון: הייתה שיחה פתוחה.

יריב פישר: אני אומר, מה שהיה בפגישה שאני הייתי, בפגישה שאני הייתי נוכח בה יעל

אמרה להם בואו ביחד נלך לבג"ץ. חזרו אליה אמרו לה,

יונתן יעקובוביץ: זה מוזר משה. גם אני בעצמי ספגתי לא מעט תלונות ממנכ"לים. אני מוכן

גם להגיד את השמות כי חלקם כבר לא בתפקידם וזה לא משנה אבל המנכ"ל

לשעבר במלון דניאל בא והתלונן קשות על מה שקורה שם. המנכ"ל דאז של

ריץ. באמת, אני חבל שאני אגיד גם את השמות למה בסופו של דבר זה גם

יצור, אבל עצם העובדה שגם אני וגם יריב בשתי תקופות שונות לחלוטין

בהפרש של חמש שנים קיבלנו את אותן תלונות, קשה לי להאמין שזה ככה

פתאום פרח מה,

יריב פישר: עכשיו, אני רוצה ללכת לחיובי. באמת, אני חושב שאנחנו עיר מספיק גדולה

שיכולה לעשות דברים משלה ולכן ההצעה שלי הייתה באמת להקים ועדה,

וזה מה שאני רוצה שאנחנו נעשה היום. מבקש שנעשה, שתדון ביחסים בינינו

לבין המועצה הדתית ויש כאן הרבה מאוד דברים שאני חושב שאפשר

לעשות. עושים בערים אחרות.

דובר: ...

יריב פישר: אז בוא אני אסיים ואתה תמשיך.

משה פדלון: תנו, נכבד את החבר.

יריב פישר: בערים אחרות מדברים, ואני אומר באמת מדברים כי בודקים את זה ואני

חושב שגם אנחנו צריכים לבדוק את זה. אני לא חושב שצריך להחליט היום

שעושים את זה אבל כן מדברים על נישואים בעירייה וכן זה נבדק משפטית.

אני יודע שגם בתל אביב זה נבדק משפטית כרגע. גם בחיפה זה נבדק כרגע.

נישואים אזרחיים היום בשנה, צוהר מדווחים על 5,000 נישואים אזרחיים

בשנה וזה סכום שהוא, זה מספר שהוא כבר לא קטן.

דנה אורן-ינאי: מתוך כמה?

יריב פישר: אני לא יודע את המספר. אני יודע שהמגזר זה 8,000 אבל השוק הישראלי

אני לא יודע. אני יודע שאני חיתנתי 2 זוגות בחמש שנים האחרונות וזה חוויה בלתי רגילה ואני חושב שגם אנחנו פה בעירייה יכולים לקדם כאלה דברים. בגבעתיים, בחיפה, במודיעין משנים את הטפסים, למי שמכיר, מאמא ואבא להורה ולהורה. תוכנית הלימודים בראשון, במודיעין, בחיפה, בגבעתיים, בכפר סבא, נכנסים מאוד מאוד לנושא הזה. המרכז לשלטון מקומי, בגלל זה אמרתי את מה שאמרתי,

עו"ד ענת קרן בהרב: ... בדיוק, זה לא קשור למועצה הדתית.

משה פדלון: זה לא נושא ... נישואים אזרחיים.

(מדברים יחד)

משה פדלון: זה לא מועצה, חברים. אתה מעלה משהו כאילו אנחנו עכשיו בישיבת,

יריב פישר: אני מעלה מה שאני חושב שאפשר בהצעה לסדר או בהצעה שאני רוצה ש,

משה פדלון: זכותך, זה בסדר.

יריב פישר: ... זה חלק מהדברים כי תפקידה של המועצה הדתית לפי החוק הוא לטפל

בנישואים ותפקידה הוא לטפל בכשרות, בקבורה, ב... בתרבות ועוד דברים.

עו"ד ענת קרן בהרב: על פי חוק.

צבי וייס: אבל אתה מטפל בענייני ה, אתה מתייחס למועצה הדתית לא בקצרין ולא

בתל אביב. אנחנו מתייחסים בהרצליה. בהרצליה הנושאים, העניין של

הנישואים שאתה מדבר, זה לשביעות רצון כולם.

יריב פישר: אני אסיים ואתה תגיד,

צבי וייס: ופה יש, ופה יש גם כן רב כאילו שהוא צוהר, הרב אורדן, ופה יש,

יריב פישר: אני יכול לסיים?

צבי וייס: רק רגע,

יריב פישר: אני יכול לסיים?

צבי וייס: בשולחן הזה יש כאלה שהתחתנו,

יונתן יעקובוביץ: אבל צבי, הוא היה באמצע דיון.

משה פדלון: צבי, צבי, תן לו לסיים. תן לו לסיים.

צבי וייס: פה מי שהתחתן התחתן בצורה טובה ומבסוטים.

יונתן יעקובוביץ: אני חולק עליך. בתור בן אדם מסורתי שהולך,

צבי וייס: התחתנת כבר?

יונתן יעקובוביץ: אני חולק עליך. בתור בן אדם מסורתי שהולך להתחתן כדת משה וישראל

כי זה חשוב לי,

צבי וייס: כן.

יונתן יעקובוביץ: אני מכיר לא מעט אנשים שגרים בעיר הזאת שלא מקבלים את המענה

לצרכים שלהם שהוא לא כמו הצורך שלי. מה לעשות. אתה לא חי בוואקום,

צבי.

יריב פישר: חלק ממה שאני אומר,

יונתן יעקובוביץ: יש אנשים שהם לא כמונו, מה לעשות.

יריב פישר: חלק ממה שאני מתאר,

משה פדלון: בוא, תן,

יוסף (ג'ו) ניסימוב: חבר'ה, תנו ליריב. נו.

יריב פישר: ואם העלית את הנושא הזה כדוגמה אז אני נשוי, מבחינתי אני נשוי,

מבחינתך אני עד היום לא נשוי. יחד, אתה מבחינתך לא מכיר בחתונה

האזרחית שאני עשיתי בארץ ואני לא אסע לחו"ל בשביל להתחתן כי אתה

מכריח אותי. אז אני מבחינתך לא נשוי והסיבה שאני לא נשוי,

צבי וייס: אתה מבין מה אמרת?

אהוד: זה לא ... מוניציפלי, פישר.

יריב פישר: הרבנות שאתה כל השנים היית שמה לא מכירה בנישואים שלי.

אהוד: אבל זה לא קשור לרמה מוניציפלית, יריב. זה לא קשור לרמה מוניציפלית.

משה פדלון: כן.

יריב פישר: אז הייתי במרכז לשלטון מקומי שהוא תומך במגמה ויש ציטוט של המרכז

לשלטון מקומי שמבקש לגלות מנהיגות של הכלה וסובלנות לזרמים

האחרים. אני מדבר על צוהר וכשרות אלטרנטיבית, אני מדבר על ה, אם

נדבר קצת על הכשרות האלטרנטיבית ופה יש על מה לדבר, אז הכול מתחיל

מהיועמ"ש, היועץ המשפטי לממשלה, מי שמכיר, צבי סליחה. שפרסם חוות

דעת שקובעת שבעלי עסקים יוכלו להציג פירוט בכתב של הסטנדרטים. כל עוד לא אומרים או כותבים כשרות וזה היה בהמשך לפסק הדין של מרים נאור, אם אני לא טועה, ב-2016. מרבית הערים הגדולות מדברות ללכת לכיוון הזה. מרבית הערים הגדולות מדברות על להקים ועדות בתוך העירייה ולדון איך אפשר לעזור לצוהר או לכל ארגון אחר שמדבר על כשרות אלטרנטיבית ואסור לכתוב כשרות, אני יודע, לקיים את זה בהבנה. עם הבנה עם בעלי עסקים, עם הבנה עם העירייה, כדי לדחוף את זה ויש הרבה מאוד ערים אחרות שעושות את זה. אני יכול לציין כמה ערים, לדוגמה חולון, היה שמה בעיה מאוד גדולה של, שוב, בעיית כשרות שפסלו לבעלי עסקים את הכשרות שלהם. עיריית חולון דחפה את צוהר והיום יש הרבה מאוד בעלי עסקים בחולון שהם צוהר וזה עובר יפה מאוד. אז אני חושב שגם בעניין הזה אנחנו יכולים לעשות הרבה מאוד דברים. אני בכלל לא מדבר על טבריה והבנתי מלון שדיברנו על זה כבר מקודם ואפשר לעשות דברים. אני מדבר על נועם ... מנכ"ל התאחדות בתי המלון שקורה לבתי המלון להצטרף לארגונים המציעים השגחה פרטית כאלטרנטיבה למונופול. יש הרבה מאוד דברים שעיריית הרצליה יכולה לעשות. אני רוצה, אני רוצה לסיים את תפקיד המועצה הדתית כפי שכתוב בחוק. תפקיד המועצה הדתית לספק שירותי דת בנושאי כשרות, בנושאי נישואים, בקבורה, מקוואות ותרבות תורנית ותמיכות. בוא ניגע אחד אחד. בכשרות אני חושב שיש לנו מה להציע כעירייה והגיע הזמן שאנחנו נציע את זה וכמו שאמרנו מקודם, אנחנו יכולים להיות מובילים. אני חושב שכולנו יכולים להחליט שאין בעיה עם הכשרות שמציעה המועצה הדתית אבל אפשר להציע ולדחוף לכשרות אחרת, בתמיכות, בהחלטות, בדיונים, בישיבות עם בעלי עסקים להסביר להם מה אפשר לעשות. גם בתמיכות שלנו כספיות שאפשר לעשות, הרבה מאוד דברים אפשר לעשות לכשרות ועוד הפעם אני חוזר ואומר, אני מעלה את הנקודה הזאת כי הרבה אנשי עסקים שפתחו פה מקומות סגרו אותם בגלל, לא רק בגלל, חלק עיקרי היה ואתם גם נפגשתם עם אנשים כאלה, בגלל נושא

הכשרות. ולא לוקחים 500 שקל לפלאפל, תסלחו לי. לגבי נישואים וזה ההצעה הנוספת שאני מדבר עליה. יש הרבה מאוד אנשים בזרמים שאני מכיר שלא מוכנים ללכת לבלנית ולא רוצים קורס שיסבירו להם מה צריך לעשות לפני הנישואים ואחרי הנישואים ולא רוצים לשקר אם אני גרה עם החבר שלי או לא עם החבר שלי. אני מצטער מאוד, אנחנו לא בעולם הזה ולכן צריך שאפשר יהיה לעשות משהו אלטרנטיבי ואפשר שהוועדה הזאת תחליט, תשב, על קורס אחר. יש מספיק מה ללמוד על חיי נישואים שאני מוכן לשמוע לפני הנישואים.

יונתן יעקובוביץ: קורס הורות.

יריב פישר: קורס הורות בכלל. זה יש הורים, כן. אבל יש הרבה מאוד דברים שאפשר לעשות כאן כעירייה וזה חלק מהדברים שהוועדה צריכה לדון בהם. מקוואות, מיכל רק שמעה את העניין של המקווה ופסלה את זה במקום.

דנה אורן-ינאי: הקורס הוא מאוד פשוט. האישה תמיד קובעת.

דובר: זה גם נכון.

יריב פישר: כמות החברים שלי, ואני חושב שאני,

יונתן יעקובוביץ: ... לא צריך קורס.

יריב פישר: אני חושב שאני מבחינת חברים הבן אדם שבא להעיד ברבנות, אין כמעט עיר בארץ שלא העדתי לחברים שלי בעדות שקר הזאת. עם כולם שיקרתי שהם לא גרים ביחד. העולם הוא כבר לא,

דובר: זה לא שאלה ששואלים אותם בכלל. זה סתם,

תמר גרוסמן: בטח ששואלים.

יריב פישר: אין רב אחד שלא שאל את השאלה הזאת, כולל בהרצליה.

תמר גרוסמן: אנחנו כולנו התחתנו ושאלו אותנו את השאלה הזאת.

דובר: אני גם התחתני ברבנות, אף אחד לא חיתן אותי ...

(מדברים יחד)

אלעד צדיקוב: מה אתה רוצה לומר? שמי ש... עם החברה שלו אז לא מחתנים אותו?

יונתן יעקובוביץ: לא, אבל השאלה הזאת היא שאלה של,

- אלעד צדיקוב: ... בכלל. שואלים שאלה כדי לדעת עדות. זה סתם.
- יריב פישר: ... עדות שקר, ... ונאמרה. עוד הפעם, לגבי המקוואות. אני חושב כמו שיש,
- תמר גרוסמן: את מי זה מעניין אם הייתי במקווה או לא? למה זה מעניין?
- יריב פישר: בית עלמין עירוני,
- תמר גרוסמן: למה זה מעניין מישהו? סליחה?
- (מדברים יחד)
- תמר גרוסמן: זה לא עניינו של אף אחד. אני לא הולכת עד היום למקווה, למה אני צריכה לפני החתונה להיות במקווה?
- דובר: הבנו, הבנו את הרוח.
- יריב פישר: עוד שני סעיפים. מקוואות, אני גם חושב שהגיע הזמן, כמו שיש בית עלמין עירוני אפשר לפתוח מקווה כמו שצריך בארץ עם טיפול שלנו, ואני מבטיח לכם שזה יהיה כמו בית העלמין שלנו והוא באמת יוצא דופן. ולא יהיה שמה, ולא יהיה שמה בקטריות ולא יהיה שמה אין חשמל ויש חשמל, ואתם יודעים על מה אני מדבר.
- דובר: עברה רבע שעה, יריב.
- יריב פישר: לא עברה רבע שעה,
- דובר: רבע שעה עבר. אני מסתכל.
- יריב פישר: אני חושב שאני מדבר על דברים שגם אתה,
- דובר: זה לא קשור. יש ... אבל עברו עשר דקות.
- יריב פישר: הנושא האחרון שאני אדבר עליו זה התרבות תורנית. גם המבקר דיבר על זה וזה בעצם תמיכה כפולה. הגיע הזמן לעצור את התמיכה הכפולה הזאת. לא יכול להיות שאנחנו בוועדת תמיכות תומכים ב-X ובעצם הוועדה הדתית לא סופרת אותנו ובלי שום בקרה נותנת את התמיכה הזאתי שהיא תמיכה כפולה. ראית את זה בדו"חות, זה הופיע פעמיים, צריך לעצור את זה. זה חלק קטן, אני חושב, מהנושאים שאני חושב. אני בטוח שכל אחד מכם יכול לחשוב על נושאים שהוועדה הזאת צריכה לדון בהם. זאת ההצעה שלי. להקים ועדה לדון בכל הנושאים האלה.

משה פדלון : טוב. מי רוצה מהחברים להתייחס?

אלעד צדיקוב: אני, אני רוצה להתייחס. קודם כל אני רוצה להפתיע את יריב ולהגיד לו שחלק מהדברים אני מסכים איתו ואמרתי גם דברים בפורומים שונים לראש העיר. אני חושב שהמועצה הדתית יש דברים טעוני תיקון וטעוני שיפור ואני מסכים ואני שותף לחלק גדול מהדברים. אבל, אני בהחלט - בהחלט חולק על המסקנה שלך. המסקנה שלך הולכת רחוק. אתה אומר המועצה הדתית מבחינתי היא לא מתפקדת בציון 10 מתוך 10, אשר על כן אני רוצה להניע תהליך שבסיכומו של דבר הוא יבטל את המועצה הדתית או יטיל את האחריות על כיוון העירייה. עכשיו צריך להבין. ההחלטה הזאת היא מאוד מאוד מרחיקת לכת והרת גורל והיא בכלל לא תסתיים בדלת אמותיה של עיריית הרצליה ולכן האמירות האלה, שאנחנו מכירים גם את הבית מדרש, במירכאות או בלי מירכאות, שזה מגיע מתוכם והם הכינו את עצמם לפי ההנחיות המוניציפליות של אותו בית מדרש שמשמיע את האמירות האלה, וזה לא במקרה של טבריה וגבעתיים ורמת גן וגם אתם הרצליה משמיעים את ההערות האלה. בסדר, זו זכותכם הדמוקרטית להביע את דעתכם ואני גם יכול להבין, מהמקום שאתה מונח בו ברמה האישית שלך למה אתה חושב ו... וזה בסדר, יהיה לנו על זה דיון לגיטימי ואני אחלוק על חלק מהדברים ו... ואני חושב שהדברים שלך בנוגע על, בוא נאמר על קריסת המועצה הדתית זה דבר שהוא לא נכון. המועצה הדתית היא שומר סף לעניין כשרות, לעניין נישואין, לעניין מקוואות. בעניין של קבורה עירונית יש לנו פה תאגיד וכדומה. עכשיו אני רוצה לומר את הדברים הבאים. בנושא שאני כן קשור למה שאתה אומר. אני חושב שאם יש ביקורת של עסקים רבים בנושאי כשרות אני חושב שאנחנו צריכים לדעת לתת אוזן לדבר הזה ואני לא יכול שהדבר הזה מתנהל בסוג של מתווכים. ראש העיר מספר שהוא ישב עם מנהלי בתי מלון והם אמרו לו שהכול נפלא ואתה מספר שישבת עם עסקים, אמרו שהכול שחור.

מאיה כץ : נכון.

אלעד צדיקוב: אז צריך לעשות איזשהו פאנל מסודר שמביאים נציגים של עסקים מבתי
מלון דרך עסקים בינוניים ודרך עסקים קטנים,

יונתן יעקובוביץ: בצורה אנונימית.

אלעד צדיקוב: לא, מה זה, אתה לא תבוא עם,

מאיה כץ: הם מפחדים לדבר.

אלעד צדיקוב: לא. אז לא יהיה נציג מועצה דתית, לצורך העניין. יהיה דיון בלי נציג מועצה
דתית,

יונתן יעקובוביץ: זה לא עוזר.

אלעד צדיקוב: עזוב שנייה, עזוב. זאת שאלה טקטית, עזוב רגע. שאלה טקטית איך עושים

את זה בצורה שאדם ירגיש בנוח ... בדעתו והדיון הזה צריך להיות דיון

אמיתי ואני בהחלט חושב, חושב, ואני רוצה לומר בסוגריים שגם הרב

יעקובוביץ' זכרונו לברכה סבר ככה, שיש אפשרות לשפר את מערך הכשרות.

עכשיו אני סוגר סוגריים ואני רוצה לחזור לעיקר העניינים. חלק מהדברים,

דנה אורן-ינאי: מה זה אומר לשפר את מערך הכשרות?

אלעד צדיקוב: יש דברים. כל דבר אפשר לדייק ולשפר ולקדם וגם הכשרות הוא לא חף

משיפורים. כל מיני נושאים.

דובר: הוזלות,

אלעד צדיקוב: חלוקה, מפתח התמחור,

דנה אורן-ינאי: לא חושבת שזה,

מאיה כץ: יותר מחמיר, פחות מחמיר.

אלעד צדיקוב: מפתח התמחור, נוכחות, קווי פסיקה. כל מיני דברים. זה לא כזה, זה עולם

שלם. זה עולם שלם.

יונתן יעקובוביץ: תופתעי, דנה.

אלעד צדיקוב: בדבר הזה,

משה פדלון: יש לי.

אלעד צדיקוב: בדבר הזה אני מסכים שלא צריך, אני מסכם. לא צריך להישאר,

משה פדלון: יש לי, מנחה פספסתי, יש לי עוד ערבית.

אלעד צדיקוב: יש לנו עוד 10 דקות ... ואני כבר הולך להתפלל מנחה, זה בסדר, ובזה אני מסכים. אני שוב פעם, אני בכוונה לא אומר את הדברים שהיו לי לומר ואמרתי לך אותם בדלתיים סגורות מה דעתי על דברים שצריך, טעוני טיפול ותיקון וקידום ושיפור במועצה הדתית. אני חד משמעית מצטרף לחלק מהדברים.

משה פדלון: או קיי,

אלעד צדיקוב: ואני חוזר ואומר ובזה אני מסכם, המסקנות כאילו צריך לבטל את עניין המועצה הדתית הן פשוט לא נכונות.

משה פדלון: שנייה,

יונתן יעקובוביץ: אפשר,

משה פדלון: שנייה. משה ועקנין, בבקשה. שנייה, אבל קצר.

משה ועקנין: ... להגיד משהו בקצרה. מה ששמענו פה מיריב זה דבר שחוזר על עצמו, זה ממש מסע בחירות. מסע בחירות,

יונתן יעקובוביץ: הנה, זה ההבדל. זה ההבדל למה אני אומר ... כל אחד ... הפכת את זה לפוליטי עכשיו. יש בחירות עוד 4.5 שנים, אני מזכיר לך.

דובר: זה מסע בחירות של כחול לבן,

(מדברים יחד)

משה ועקנין: טוב, אפשר להמשיך? תודה.

דנה אורן-ינאי: אני מבקשת שתחזור בך בעניין כחול לבן. לא, אני מבקשת ממך.

משה ועקנין: זה מסע בחירות שהוא,

דנה אורן-ינאי: לא, מה הקשר?

(מדברים יחד)

משה ועקנין: לגבי המועצה דתית, לגבי המועצה דתית. יש דברים שאין לעירייה סמכות לגעת בהם, לא בנושא הכשרות, לא בנושא הנישואים, לא בנושא המקוואות,

יונתן יעקובוביץ: מי אמר?

משה ועקנין: אני אומר.

יונתן יעקובוביץ: אתה אומר, הבנתי. אז אנחנו עכשיו נפעל לפי חוות דעתו של משה ועקנין.

משה ועקנין : אף אחד לא, עכשיו, אף אחד לא מעוניין, שום גוף של צוהר או משהו כזה, להיכנס להרצליה לכשרויות.

יונתן יעקובוביץ : למה לא?

משה ועקנין : אף אחד לא מעניין. יכולים לבוא, ... בבתי עסקים ... של צוהר. השאלה אם הציבור הדתי יכנס ... למקומות כאלה. זאת השאלה ו...

יונתן יעקובוביץ : עובדה שכן.

משה ועקנין : אני מסביר לך עוד פעם. הרוב לא. הרוב לא יכנס לאכול, יונתן יעקובוביץ : רוב הציבור שאתה אחראי עליו לא יכנס לזה אבל אנחנו לא מדברים רק על הציבור שלך. אנחנו מדברים על כל הציבור בהרצליה.

משה ועקנין : לא סתם, לא סתם בתי המלון והמסעדות והפלאפלים מחפשים כשרות של הרבנות כי הם יודעים שזה התעודה, ההכשר, שכשאתה בא נכנס במקום,

דנה אורן-ינאי : אבל זה נותן לגיטימציה ...?

(מדברים יחד)

דובר : זה כלי כוחני כי בלי כשרות לא יהיה להם הכנסות. זה כלי כוחני.

משה ועקנין : שנייה, אהוד. אני מסיים. בא לפה ... לפני במועצה האחרונה, הציג את המפתח, המפתח שקובע שעת השגחה בפלאפל, במסעדה, לפי הצורך, בתי מלון, כל אחד לפי הדרגה שלו. לא נתנו לו בכלל לדבר, להתבטא. יש מפתח הרי לדבר הזה. יש מחיר לכל, לכל עסק יש מפתח של שעות.

יריב פישר : אין לו מפתח. אין קריטריון.

דובר : יש, אנחנו מכירים את זה.

משה ועקנין : אז יש מפתחות.

דוברת : אין.

דובר : הדיון כאן הוא לא על המועצה הדתית,

(מדברים יחד)

יונתן יעקובוביץ : שמענו בקשב רב את אדון אלעד צדיקוב שנתן פה מענה, גם אם אני מסכים איתו וגם אם אני לא מסכים איתו, נתן פה מענה ענייני. פה אנחנו עכשיו הולכים לסתם. בלבולי מוח.

משה פדלון : אז בואו, וייס ו,

עו"ד ענת קרן בהרב : ממש בקצרה.

צבי וייס : אני קודם כל רוצה לומר, אין גוף שהוא לא צריך קודם כל להיות מבוקר וגם לשפר את הדברים שהוא מנהל כולל אותנו, העירייה. אין כזה דבר וגם המועצה הדתית בתוך זה. עכשיו, הצעה נגיד בגדול היא כאילו להעביר את הטיפול בסמכויות ממועצה דתית לטיפול העירייה ואני חושב שבגדול זה לא שזה טעות, זה גם לא מעשי.

דובר : זה סותר את החוק.

יריב פישר : זה גם לא בחוק.

צבי וייס : חכה שנייה. אני לא מדבר על חוק כרגע. אני מדבר על מציאות ולכן צריך לראות מי שמנהל אותה זה שיהיה בתנאים הטובים ביותר. עכשיו, אני מדבר על, אני לא רוצה להאריך ולהיכנס לדברים האחרים אבל הנושאים שדיברת, אני מדבר על כשרות. אנחנו רואים לפעמים שיש מודעות, הורידו את הכשרות מהעסק הזה, הורידו את הכשרות מהעסק ההוא. לא הורידו לאף מקום כשרות בגלל שהוא לא שילם 500 שקל או 1,500 שקל. הורידו את הכשרות, כנראה שמצאו אצלו מצרכים לא כשרים. אבל אני הולך הלאה. אתם מדברים על המלוונות. אני כבר קצת שנים במועצה, במועצת העיר וגם עוד הייתי בימי ראש העיר הגברת גרמן ובאו תמיד, היו טענות אומרים במלוונות, משלמים הרבה, משלמים הרבה, ובאה ראש העיר גרמן ואמרה תשמע, אומרים ככה, אומרים ככה. אני אמרתי לה תשמעי, כל דבר, כל עמדה, כל טענה שאומרים בשני הצדדים. את אובייקטיבית, את לא נגיד חרדית, לא דתית. את רוצה שהעניינים יתנהלו כמו שצריך. אמרתי לה אבל לצורך העניין תביאי את הצדדים לשולחן ואין כזה דבר מנהל מלון יפחד בעיקר שאם יהיה,

דובר : ... שבית מלון,

יונתן יעקובוביץ : די צבי,

צבי וייס : רק רגע.

יונתן יעקובוביץ: אל תיתמם.

צבי וייס: רק רגע. אני לא מיתמם.

יונתן יעקובוביץ: אתה מיתמם. עכשיו אתה מיתמם.

צבי וייס: אבל, אבל,

יריב פישר: מלון דן חי על ... יהודים מחו"ל. בלי זה אין לו זכות קיום.

צבי וייס: מלון דן חי על יהודים שבאים מחו"ל.

דובר: נכון.

צבי וייס: רק רגע. אבל אלה שבאים מאנגליה, אם אתה אמרת, קודם כל, אני עוד

הייתי בשולחן של גרמן. ואז באו ואמרו יש טענה כזאת, יש לפעמים מבקשים

כלים נוספים,

דנה אורן-ינאי: מה הבעיה לקבוע קריטריונים אבל?

צבי וייס: אני מבקש שלא תפריע לי. כשאני אגיע למקוואות אני אפרט לך את יתר

הפרטים.

דנה אורן-ינאי: סליחה, אני כדת וכדין.

צבי וייס: ולכן אני אומר זה יש לתקן, אם יש משגיח פה שם שלא בסדר יש לתקן

העניין הזה להגיד שמפחדים יכולים אותו דבר להגיד מפחדים מהעירייה כי

הם מבקשים הרבה תביעות, מבקשים הרבה, שפי"ע, איך קוראים לזה,

אגרות. יש כל מיני דברים. אבל גם הפחדנים הגדולים צריכים לבוא

למציאות ולהגיד בפני הצדדים את האמת. ואני אומר באו ולא, וראש העיר

לא לקח אותי ולא לקח אף אחד, הלך לדבר עם ... הוא לא שמע מהם דברים

והם יכולים להגיד לו בצד אחד את המציאות אבל אני אומר זה לא,

יריב פישר: אז אנחנו לא מפחדים. מנכ"ל התאחדות בתי המלון הוא לא ... ואתה ...

(מדברים יחד)

משה פדלון: וייס.

צבי וייס: היהודים שבאים מאנגליה, מה שאתה אומר למלון דן, הם באים כי הם

רוצים כשרות מסוימת.

יונתן יעקובוביץ: כשרות,

- צבי וייס : אני קרוב יותר לצוהר מכל הזרמים האחרים אבל הם באים בהמוניהם, הם באים,
- יונתן יעקובוביץ : הם רוצים כשרות באופן כללי, לא כשרות מסוימת. לא מעניין אותם בד"צ בני ברק או בד"צ ירושלים.
- דובר : אתה טועה.
- דובר : אתה טועה.
- (מדברים יחד)
- צבי וייס : עכשיו לעניין הנישואים. אני אומר, את רובנו בעיר הנישואים,
- דובר : מה עם הגירושים?
- צבי וייס : רק רגע. ... להתגרש אבל לא בהרצליה. בהרצליה מחתנים ואני אומר,
- דוברץ : צבי,
- צבי וייס : לא. התחתנתי, אני גמור. אבל אני אומר, אני אומר אבל בהרצליה הניסיון מראה שהטענות הן לא רבות. יכולים להגיד פה, עכשיו אני לא אומר לרבנים או למדריכים מה לשאול אבל אני יודע שבהרצליה לא שואלים עם מי גרת אתמול, עם מי אתה גר או,
- דנה אורן-ינאי : אני מוכנה לחתום על תצהיר.
- צבי וייס : אני אומר,
- יריב פישר : צבי, מתי קראת את הכתובה פעם אחרונה? אני לא ...
- (מדברים יחד)
- צבי וייס : לי יש כתובה אחת ולי יש כתובה אחרת. לכל אחד יש את הכתובה שלו. עכשיו,
- דובר : זה בדיוק מה שאני אומר. יש זרמים,
- (מדברים יחד)
- אהוד : וייס, וייס.
- צבי וייס : אני מסיים. לכן אני אומר, כל גוף יכול וצריך שיהיה תיקון אבל לקחת נגיד ולהרוס בית זה לא, אין לו תחליף, זה לא פתרון.
- יריב פישר : לא, אין ... הרבנות לתושבים רבים היא לא הבית והיא לא תהיה הבית.

צבי וייס : אצלך היא לא הבית,

יריב פישר : ... בית אחר.

צבי וייס : אצל רוב הציבור היא הבית.

יריב פישר : אנחנו לא מדברים על רוב הציבור כנראה.

תמר גרוסמן : היא לא. היא לא הבית, זה לא ... יש לך מצב, ... אין חלופות.

(מדברים יחד)

משה פדלון : ירדנו מרבנות מקומית לרבנות,

תמר גרוסמן : וייס, איזה ... יש לך?

יהונתן יסעור : לי יש רשות דיבור עכשיו.

משה פדלון : בבקשה.

יהונתן יסעור : תראו. המועצה הדתית מטפלת בכלל התושבים. משום מה יש לה מונופול על

הדת והדת היא גם שלנו, לא רק של האנשים הדתיים, ולכן יש טעם לפגם

בצורה שאנחנו רואים איך שהיא מתנהלת והיא לא שקופה לנו ואני אומר

לכם, אני הלכתי עם הבת שלי ועם החתן שבא בכלל מחוץ לעיר למועצה

הדתית בהרצליה וקיבלו טיפול יוצא מן הכלל. אין לי טענה בכלל. הכול, אין

זה. אני לא נכנס לרזולוציה של מה מותר ומה אסור ולשנות את החוקים של

מדינת ישראל והכפיפות של נושא הדת למועצה הדתית אבל אני כן חושב

שיש מקום שאנחנו נדע יותר ולכן כן תהיה, אם תהיה ועדה נוכל לשבת ולדון

באותם דברים, מה שניתן לעשות ומה שכן אפשר בשקיפות יתר שנדע מה

עושים ונוכל להשפיע על חלק מהתהליכים. אחד התהליכים למשל שישנה

בעיה איתה, למשל למה לא מממנים את הרב הקונסרבטיבי? מממנים פה

רבני שכונות, למה הרב הקונסרבטיבי לא ממומן על ידי המועצה הדתית?

דובר : צודק.

יהונתן יסעור : למשל.

דנה אורן-ינאי : גם הרפורמי. וגם רב רפורמי.

(מדברים יחד)

יהונתן יסעור : לכן יש מקום בוועדה כן לשבת ולדון,

משה פדלון : בואו.

דובר : אבל בשביל זה יש מועצה דתית.

משה פדלון : בואו, בואו ניתן לדנה. דנה ינאי אורן, בבקשה.

דנה אורן-ינאי : אני רוצה, יונתן. אפשר גם לממן, אני מבינה שיש הופעה היום, נכון? אמרו לי שהצעירים הולכים.

משה פדלון : לא. יש בשמונה כנס לכל ההורים של גני הילדים הפרטיים.

דנה אורן-ינאי : הבנתי. אז אני אהיה קצרה. אחד, יש גם את הנושא, יונתן, של הרב הרפורמי שגם זה צריך להתייחס אליו. עכשיו, כן, יהודים, כולנו אחים, לא?

צבי וייס : מי זה הרב?

דנה אורן-ינאי : אני רוצה לקחת את הנושא של המועצה הדתית, אני חושבת שיש פה שתי סוגיות. יש את הסוגייה של מינהל תקין, תקצוב ושקיפות ויש את הסוגייה של הזרמים. אני חושבת שמה שוועדת הביקורת דנה בו זה נושא השקיפות ואופן ההתנהלות. זה נכון שעל פי חוק עיריית הרצליה צריכה להשלים את התקציב של המועצה הדתית אבל עם כל הכבוד אני לא חושבת שתושבי הרצליה מוכנים לשים פה כסף גם לשירות שהם לא מקבלים למקום שמתנהל, אני אהיה עדינה, לא לפי הנהלים ולפי מה שהיינו מצפים ממינהל ציבורי תקין. ולכן, ולכן אני מבקשת שפה עיריית הרצליה ומשה, אתה בראשה, תבוא ותשים סוף לנושא הזה של התנהלות כספית לא תקינה לנושא של תקנים, של תקנון, של לעבוד בשקיפות שכל בעל עסק שהוא פותח עסק הוא יודע כמה שעות הוא צריך לשלם,

דובר : זה לא הנושא, דנה. זה לא שמישהו,

דנה אורן-ינאי : אני קובעת מה הנושא.

משה פדלון : דנה, רק,

דנה אורן-ינאי : רגע. אני, אני,

(מדברים יחד)

דנה אורן-ינאי : אני אומרת לך, אני אומרת לך, בוודאי, אני קובעת על מה ... נכון. נכון. נושא הנוסף, נושא הנוסף שבלי קשר, שאפשר לפתוח עליו דיון שהוא לא קשור

למה שדיברנו עליו בשבוע שעבר זה הנושא של איך עיריית הרצליה מתייחסת לכל הזרמים בעיר. אופן התקצוב של רבנים בכל הזרמים, נושא של כשרות, כן נישואים, לא נישואים, כן עמותות, לא עמותות,

דוברת: זה מה שיריב מציע.

דנה אורן-ינאי: ולכן אני אומרת שיש פה שני נושאים שונים שעליהם צריך להתייחס ולהצביע. גם הנושא של מינהל תקין וגם הנושא של ...

משה פדלון: טוב. חברים, דנה, אני רק רוצה להתייחס, סיימת? דנה, סיימת? רק להתייחס לנושא הזה של הכספים. משרד הפנים או בעצם משרד הדתות קיבל החלטה לתקצב את המועצה הדתית ב-20 אחוז יותר מבשנה שעברה ויושב ראש השלטון המקומי קיבל החלטה שאנחנו לא מעבירים את הכסף הזה כמחאה. המדד עלה ב-0.0 מה שהוא החליט ב-20 אחוז. אז רק לידיעה. יש עוד מישהו שרוצה להתייחס לפני שאני מסכם? קודם כל,

אלעד צדיקוב: משה, אני רוצה להגיד עוד דבר אחד ברשותך, מחילה. אני רוצה להגיד, להסביר לכולם. מועצה דתית היא לא עוסקת, זה לא מועצה שייכת רק לדתיים. זה מועצה ששייכת לכלל תושבי העיר. כל אדם היום שמתחתן ורוצה להתחתן כדת משה וישראל בא למועצה הדתית. אדם שנפטר יעבור שם. אישה לפני מקווה בין אם זה לפני חתונה או אם זה במהלך חייה זה יהיה שם. המועצה הדתית נותנת שירותים לכלל האוכלוסייה. עכשיו את יכולה להחליט אני צורכת יותר מוצרים, פחות מוצרים. זה לגיטימי. כל אחד לפי אורחות חייו. אגב, גם אני בתרבות,

יהונתן יסעור: אז למה יושבים אנשים חילוניים בתוך המועצה הזאת? למה לא יושבים רק דתיים?

אלעד צדיקוב: ודאי שיושבים. למרצ יש נציג, שכחת?

יהונתן יסעור: לא נכון.

אלעד צדיקוב: הבלונדינית, איך קוראים לה? שכחתי את שמה. הגברת הבלונדינית, הנציגה שלך ממרצ, שכחת אותה?

(מדברים יחד)

- דובר : הוא לא ... שלך.
- דובר : הוא קונסרבטיבי.
- דובר : לא ... הייתה כאן בלונדינית,
- משה פדלון : טוב, חברים.
- (מדברים יחד)
- משה פדלון : חברים.
- דובר : כשאתה מדבר שאין חילוני אתה יכולת לבחור חילוני,
- דובר : אני לא צורך כל מוצר תרבותי שיש בעיר הרצליה. אני גם לא צורך כל מוצר ספורטיבי שיש בהרצליה. זה,
- משה פדלון : בוא, צדיקוב, ביקשת חצי דקה. דנה.
- אהוד : יונתן, אנחנו מסכמים. מסכמים.
- דובר : יש לך נציג ואגב, גם רשאי להתמודד על רשות המועצה לעתיד. בבקשה. ואני גם,
- משה פדלון : בבקשה.
- דובר : יונתן, אישה חילונית עומדת בראש הציונות הדתית. יותר מזה?
- אהוד : חברים. חברים.
- משה פדלון : חברים.
- יוסף (גיו) ניסימוב : הלאה. יונתן, שנייה, בוא נסכם.
- משה פדלון : שנייה. עלו כאן על ידי יריב ועל ידי החברים נושאים ענייניים ואני עונה לך כך. אני רוצה להתחיל בזה שהמועצה הדתית פועלת ברשות המקומית שלנו על פי החוק שחוקקה כנסת ישראל, חוק שנקרא חוק שירותי הדת היהודיים התשל"א, 1971. חברים, אין לי ספק שיש הרבה אבסורדים בחוק הזה. לא יכול להיות שאני מממן 75 אחוז, בוא נאמר אני 75 אחוז מבעלי המניות ואין לי את הזכות החוקית להשפיע על המועצה ועל התפקוד שלה. אבסורד. לכן, ואני מודיע לכם, יש לי מה להשפיע. יש לי תכנית מגירה איך לטפל בכל מה שעלו או שעולים מבתי המלון או מכל גוף אחר. יש לי מה להשפיע ואני מתכוון לדבר עם חיים ביבס לתת לי את המנדט לפנות למחוקקים מייד

אחרי הבחירות להציע הצעה שגם אנחנו נשפיע. גם לנו תהיה הזכות להשפיע.
 אין לי בעיה לממן 75 אחוז אבל אני רוצה להשפיע על הניהול, על התפקוד.
 אני גם, אני נותן שירותים בחינוך, בתרבות, אני רוצה גם לתת שירות מיטבי
 גם בתחום הזה. אני מבטיח לכם שאם אני אקבל אור ירוק, לפני שאני מפיץ
 את זה לחברי הכנסת אני אפיץ את זה כאן.

דנה אורן-ינאי : אנחנו נותנים לך את המנדט.

משה פדלון : יכול להיות שנקים לובי,

דנה אורן-ינאי : למה צריך את ביבס?

משה פדלון : מתוך חברי הכנסת שיסייעו לי לתקן את החוק הזה. אבסורד, חברים. יש לי
 מה להגיד,

דנה אורן-ינאי : ראש העיר, אנחנו נותנים לך את המנדט.

משה פדלון : מה?

דנה אורן-ינאי : אנחנו נותנים לך את המנדט.

יריב פישר : זו ההצעה.

משה פדלון : בסדר, רק שנייה. לכן אני בא ואומר, במישור, חברים, אני פועל, אבסורד. 75
 אחוז מבעלי המניות אני לא יכול להשפיע. זה לא, אין בשום גוף ציבורי
 ופרטי דבר כזה.

צבי וייס : אתה כן יכול להשפיע באמצעות הנציגים שאתה ממנה.

מאיה כץ : נכון.

דנה אורן-ינאי : עדיין אין,

משה פדלון : לא, לא, אני מדבר על כך שכשמגיע לראש עירייה, יש כשל מערכת או כשל
 כזה או אחר במועצה הדתית אני כן רוצה להשפיע וכן, כן לבוא ולהורות
 לתקן את זה מיידית.

דנה אורן-ינאי : אז אפשר גם לעצור תקצוב.

משה פדלון : אני רוצה ... שירות או,

דנה אורן-ינאי : אפשר לעצור תקצוב.

משה פדלון : אני אומר שוב. אני,

- דובר : ... הידברות,
- דנה אורן-ינאי : איזה שמאלני אתה. כל דבר הידברות.
- משה פדלון : אני אעלה את ההצעה הזאת בהנהלת הקואליציה, שנייה, במסגרת ישיבת הקואליציה הבאה אצלי ואני אציע לחברים להקים ועדה ואני מזמין את החברים להשתתף בוועדה. אני אמליץ להקים ועדה עירונית, ועדת היגוי, ששני הצדדים נשב על המדוכה.
- יריב פישר : אני לא הבנתי. אנחנו מקימים ועדה או שאתה מציע לחברים, משה פדלון : לא. אני אקיים ישיבת הנהלה אצלי, נדבר על הכול, נדבר על המשמעויות, נקבל,
- מאיה כץ : למה אתה לא רוצה להביא את זה עכשיו להצבעה?
- יריב פישר : אנחנו מביאים עכשיו הצעה.
- משה פדלון : אני בא ואומר, אני רוצה לשבת עם ההנהלה שלי, לבחון את המשמעויות וכן להציע לבוא, אמרתי, יריב, בתחילת דברי,
- מאיה כץ : בסדר, ... התחלת להגיד משהו, סליחה.
- משה פדלון : נאמרו פה דברים, נושאים מעניינים,
- מאיה כץ : אבל רגע, משה. סליחה שאני קוטעת אותך. גם צדיקוב אמר פה, נראה לי ואולי גם צבי ו-ועקנין, שעם חלק מהדברים הם מסכימים, עם חלק מהדברים הם לא מסכימים וזה בדיוק המטרה של ועדה, לשבת רגע ולדבר על כל הנקודות שהועלו פה.
- צבי וייס : ראש העיר מציע,
- מאיה כץ : אבל, אבל אין סיבה, אין סיבה סתם להוריד את ההצעה של יריב כשמדובר באותה הצעה שאפשר לקבל עליה החלטה עכשיו.
- צבי וייס : מה ראש העיר מציע,
- יריב פישר : הוא מציע,
- מאיה כץ : אגב, יש פה רוב חילוני היום, לא רוב דתי. רק אומרת. (מדברים יחד)
- צבי וייס : אני אומר כדי,

- משה פדלון : בואו, חברים, על מנת,
- מאיה כץ : אבל למה הוא צריך ללכת להתייעץ עם חברי ההנהלה,
- צבי וייס : כדי, כדי,
- עו"ד ענת קרן בהרב : משה, הצעת החלטה שלך שונה משל יריב, שיריב הציע להקים ועדה ואתה מציע לשקול להקים.
- משה פדלון : אז יריב, בואו ננסח את זה ככה. יריב מציע להקים ועדה ואני אשקול את הקמת הוועדה.
- מאיה כץ : נפלא.
- יריב פישר : אז אני מבקש,
- משה פדלון : הצעת החלטה נהדרת. להקים ועדה. יריב, תאמין לי כמוני כמוך, אני רוצה לתת לתושבים, לכל התושבים כולל הרפורמים וכלל ה, שירות מיטבי. שירות מיטבי על פי דין. אני אומר, אני אפעל בשני מישורים. מישור הארצי ואני אשתף אותכם בזה ואני יכול להשפיע, לקבל ... והנושא של, אתה מציע הקמת ועדה, אני אשקול את זה.
- יריב פישר : אני מבקש להצביע בעד ההצעה ש... שאני אומר ואתם תצביעו מה שאתם רוצים.
- מאיה כץ : לא, אבל על מה יש את המילה לשקול? כלומר מה, יכול להיות שלא תסכימו להקים ועדה? הרי כולם פה בעד להקים את זה ואז לא בפורום כזה ...
- יונתן יעקובוביץ : אנחנו כרגע דנים אם להצביע בעד החלטה שאומרת להקים ועדה ולעומת זאת אנחנו דנים אם להצביע,
- (מדברים יחד)
- יונתן יעקובוביץ : רגע, רגע. 15 אלף פעם אמרת אל תפריעו, אז למה אתה מפריע לי עכשיו?
- דובר : סליחה.
- יונתן יעקובוביץ : תודה. אנחנו מדברים דבר ראשון על הצעה האם לקבל החלטה להקים ועדה או הצעה חלופית האם לקיים דיון אם להקים ועדה. זה לא נראה לך מגוחך?
- (מדברים יחד)

- דובר : הוא מבקש שנקבע ישיבת קואליציה ארוכה יותר לדון,
מאיה כץ : למה,
משה פדלון : לוועדה שאינה מוסמכת לקבל החלטה,
עופר לוי : אבל ראש העיר, ישיבת קואליציה לדעתי ישיבת קואליציה מיוחדת לזה לא לזה.
משה פדלון : ואני אשמח לצרף חברי אופוזיציה.
דובר : להקצות לה זמן,
יונתן יעקובוביץ : להזמין את האופוזיציה ונקרא לזה ישיבת מועצה. ואז ... כמו עכשיו.
(מדברים יחד)
משה פדלון : לאור זאת שהוועדה אינה מוסמכת לקבל החלטה מועצת העיר מחליטה לקיים דיון מורחב בישיבת הנהלה הקרובה. נקבל החלטה ונשקול, עו"ד ענת קרן בהרב : זאת הצעת ההחלטה.
משה פדלון : זו ההצעה שלי. מי בעד? מי בעד? מי בעד הצעת ההחלטה? שנייה. חברים, בואו נעשה את זה מסודר, יריב. זו ההצעה שלי. מי בעד, מי בעד ההחלטה של האופוזיציה? מי בעד ההחלטה? יפה. מי נגד ההחלטה?
(מדברים יחד)
משה פדלון : מי בעד ההחלטה, חברים, ... את ההצעות.
(מדברים יחד)
דובר : יונתן ... עם ההצעה שלו. ... הצעה של ראש העיר, נצביע. חבר'ה, זה מגוחך. רק לפני שבוע שלוש שעות. עכשיו, תסלחי לי,
דובר : היינו יכולים לקיים את הדיון גם ....
מאיה כץ : אם הייתם ... לנו להעלות את ההצעות לסדר כמו שאנחנו רוצים לעשות,
דובר : ממש, ממש. גם ככה יש לך 4 הצעות. היום 6, עוד שתיים זה שמונה אז מה את ...
עו"ד ענת קרן בהרב : אהוד.
יריב פישר : בשל האמור מועצת העיר מחליטה בזאת להקים ועדה שתבחן את יחסי הנהלת העיר הרצליה עם המועצה הדתית ובדגש על הקמת סל פתרונות

אלטרנטיביים בחסות העירייה לשירותי המועצה הדתית. זאת ההצעה.

עו"ד ענת קרן בהרב : טוב.

דובר : או יותר גרוע,

משה פדלון : מי בעד ההצעה של יריב? מי בעד?

דובר : רגע, אבל יש לך 4 חברי מועצה,

משה פדלון : חברים, חברים. חברים, אין פה דיונים פרטיים. נא להתיישב. לכבד את ה,

דוברת : נראה שכן.

משה פדלון : או קיי.

עו"ד ענת קרן בהרב : מי בעד,

משה פדלון : מי בעד ההצעה שלי שאומרת: לאור זאת שהוועדה אינה מוסמכת לקבל

החלטה מועצת העיר מחליטה לקיים דיון בנושא, דיון מורחב, בישיבת

הנהלה. הנהלה תחליט על המשך הצעדים הבאים.

יריב פישר : למה הנהלה ולא,

יונתן יעקובוביץ : ישיבת הנהלה אבל לא כוללת,

משה פדלון : אני אמליץ, חברים,

(מדברים יחד)

דנה אורן-ינאי : אני יכולה להציע משהו?

דובר : דנה רוצה להציע,

(מדברים יחד)

דובר : מה ההצעה, דנה?

משה פדלון : מה ההצעה?

דנה אורן-ינאי : אני, ראש העיר,

דובר : וייס, חכה שנייה. יש פה הצעה.

משה פדלון : מה ההצעה?

דנה אורן-ינאי : אני מבקשת ברשותך שניקח את ה,

משה פדלון : לא שומע.

דנה אורן-ינאי : מכיוון שהטלת ספק ביכולת המשפטית והחוקית של הקמת ועדה כזאת אני

מבקשת שניקה את השבועיים הקרובים לבחון מה הסמכויות שתהיה של הוועדה הזאת ואז להצביע,

דובר : נו, זה מה שהוא אומר.

דנה אורן-ינאי : האם להקים את הוועדה.

(מדברים יחד)

משה פדלון : או קיי, חברים. חברים. מה שאמרת ואני מוסיף, ... לבחון סמכויות,

דובר : אין בעיה. מי בעד הצעת ראש העיר ... של דנה.

משה פדלון : מי בעד?

דובר : יונתן?

(מדברים יחד)

משה פדלון : חברים.

דובר : זהו, נגמר.

משה פדלון : סיימנו. יריב, הסוגייה הזאת, אני אומר לך בפה מלא,

(מדברים יחד)

סעיף 4 - דיון בנושא מצלמות בגנים - כפי שהוגשה כהצעה לסדר ע"י גב' גרוסמן

משה פדלון : שש, חברים. בנושא מצלמות. בבקשה. בואו, בבקשה. בגנים.

יוסף (ג'ו) ניסימוב : גברת גרוסמן, בבקשה.

תמר גרוסמן : דיון בנושא מצלמות בגנים. אז ככה. אני ראיתי את ההצעה של ראש העיר

לגבי, על ההתייחסות שמה, מצלמות בגנים הפרטיים ותהיתי למה בכלל

אנחנו מדברים רק על הגנים הפרטיים ולא על גנים בכללם. לא ברור מדוע

בחרה עיריית הרצליה להתייחס רק לגנים הפרטיים ולא לכלל גני הילדים

בדגש על זה של 0 עד 4 שכן להתקנת מצלמות יש ערך גם בגנים מפוקחים

ורציתי להציע שבשל האמור תשנה עיריית הרצליה את ההמלצות שלה כך

שיותקנו מצלמות בכל הגנים בעיר ויחוברו למרכז השליטה העירוני ולא רק

הגנים הפרטיים.

משה פדלון : ברשותך. במעונות שלנו ... קסם ו... יש מצלמות. רגע. שלנו, העירוניות. מה

שאני הצעתי לגנים הפרטיים ואני רק לידיעה הכללית העברתי הצעה מאוד מאוד מקצועית ומאוד יסודית לאיך מטפלים בגני הילדים כולל מצלמות שלא היו מחוברות למוקד העירוני,

תמר גרוסמן : מצוין.

משה פדלון : בתוך הגן עצמו ליצור בקרה. אני הצעתי חיבור למוקד העירוני שלנו במקרה של חס וחלילה שריפה.

תמר גרוסמן : משה, ההצעה שלי,

משה פדלון : בעצם העניין,

תמר גרוסמן : ... אנחנו לא דנים בזה. ההצעה שלך כמו שהיא טובה ואני שמחה ומברכת עליה.

משה פדלון : התשובה,

תמר גרוסמן : אני מדברת עכשיו שיש בעיה בגנים שהם לא פרטיים. זה הכול.

משה פדלון : התשובה היא פשוטה.

תמר גרוסמן : וגם עליהם צריך לפקח.

משה פדלון : כל הגנים הממלכתיים יש הנחייה של מינהל משרד החינוך שאוסרת בשלב זה על הצבת מצלמות.

דובר : ... גם דברי חקיקה ראשית,

משה פדלון : יש חקיקה, לכן, אם גם שמעת את מספר,

(מדברים יחד)

עו"ד ענת קרן בהרב : לא, החקיקה גם מאפשרת ... הפעלת מצלמות,

תמר גרוסמן : למה-?

משה פדלון : אני לא יכול,

עו"ד ענת קרן בהרב : החקיקה היום מאפשרת התקנת מצלמות במעונות יום לפעוטות. זהו.

משה פדלון : אני לא יכול לקבל החלטה שהיא סותרת את החקיקה הראשית ואת הוראות

מינהל החינוך, מה שנקרא חוזר מנכ"ל. אני לא יכול, זה אסור לי. אני כן,

חברים, אנחנו כן מסייעים לגנים הפרטיים בהרצליה, מה שדיברתי בישיבה,

בכל התחומים. גם ברגע זה יש ישיבה עם ההורים, יש, תהיה ישיבה עם

הגנים הפרטיים. אנחנו הולכים לחבק אותם, לתת להם כלים לטפל בדברים. אני לא יכול לקבל החלטה כאמור, יושבת היועצת המשפטית, בניגוד לחוקי המדינה.

דנה אורן-ינאי: אבל אנחנו רשאים לעשות,

תמר גרוסמן: לא, אני מודה שהתשובה, באמת, אני מקבלת אותה אבל היא מוזרה בעיני. אני אבדוק אותה ו, תודה.

דובר: אם את מוצאת משהו אחר אז באמת בדיבור ישיר, באמת.

משה פדלון: זאת אומרת את מושכת,

תמר גרוסמן: אפשר לשנות את ההחלטה הזאת. זה לא סותר בעיני.

משה פדלון: תמר,

תמר גרוסמן: ילדים בני 3 בגן עירוני,

משה פדלון: בטחון ובטיחות הילדים חשובה לי. כן שמנו במעונות שלנו יש פיקוח, יש בקרה. אלה מעונות שלי, לא של המדינה.

תמר גרוסמן: המעונות שלך לא נכללים ב,

משה פדלון: לא, לא. המעונות שלי זה במימון שלי. הגן, חברים, עוד דקה. אנחנו, אז אנחנו, אז אנחנו מקבלים החלטה שזה,

(מדברים יחד)

משה פדלון: שנייה, משה, דקה. קצת כבוד.

אהוד: היא מורידה את זה. היא תבדוק את זה.

סעיף 5 - דיון בנושא מקווה בשכונת גליל ים – כפי שהוגשה כהצעה לסדר ע"י מר וסרמן

רונן

משה פדלון: הנושא הבא, מקווה. בבקשה, תעלו את סוגיית המקווה בגליל ים.

רונן וסרמן: טוב. הדיון שאני רוצה להעלות פה, מר עולמי,

(מדברים יחד)

משה פדלון: בבקשה מר וסרמן.

רונן וסרמן: לא רוצה לדבר לעצמי.

- דוברת : רונן, אני מקשיבה לך.
- רונן וסרמן : הטיעון שאני רוצה להעלות הוא על זה שבהרצליה, שהיא עיר חילונית מובהקת, יש חמישה מקוואות לרווחת התושבים,
- דובר : רק. תגיד רק.
- רונן וסרמן : רק חמישה לרווחת התושבים הדתיים. לאחרונה הוכרז כי יפתח מקווה נוסף בגליל ים. יתכן שגם עיריית הרצליה בעצם תשמש במישרין או בעקיפין למימון של המקווה החדש. עכשיו,
- דובר : דיברנו על זה עכשיו.
- רונן וסרמן : אין שום בעיה. אנחנו מממנים את זה, דיברנו על זה קודם. עכשיו, היות שגליל ים זאת שכונה חילונית מובהקת בעיר,
- דובר : ממש לא. ממש לא מובהקת.
- רונן וסרמן : אז בוא נדבר על זה.
- משה פדלון : שש, חברים. משה, כבוד לחבר.
- רונן וסרמן : עיריית הרצליה היא עיר חילונית, שכונת גליל ים היא שכונה חילונית מובהקת. יש סיכוי מעל לסביר שהמקווה החדש יישאר ללא שימוש. יתפוס מקום של שטח חום, של בית עסק לגיטימי אחר שיוכל לשרת את תושבי השכונה. עכשיו, לפני ההעלאה של ההצעה הזאת אני קיבלתי פניות, אי אלו פניות, למה אתה צריך להעלות את זה, למה לפגוע בציבור החרדי, הדתי וכולי. אני רוצה לספר לכם משהו. אני הוזמנתי היום, צבי אולי יודע את זה, לפאנל עם נציגים של גרעינים תורניים מכל הארץ שיתרחש בהרצליה. לא יכולתי להגיע, שלחתי מישהו מטעמי לפאנל הזה. והמסרים שהוא מסר לי זה שהיה מאוד מעניין כי פתאום נשמעו קולות פייסניים. הם ציינו שהם לא בעד הדתה. הם אמרו, הם שואלים מה אפשר לעשות כדי לקרב ומחפשים הידברות. לשמוע אפילו קולות בעד שוויון, שאולי כדאי להם לאמץ את זה כדי להתקרב אלינו, כדי לייצר קירבה בעצם ישראל. הנציג שלנו אמר שהסכנה האמיתית זה ההתנגשות הבלתי נמנעת שתתרחש בין החילוניים לבינים וצריך לפעול עכשיו. הם צריכים ללמוד אותה ולהבין שאנחנו לא

נשתנה עבורם. הם צריכים לוותר ולחיות איתנו ביחד. וגם הסכימו עם הדובר שלנו. ואז נשאלות השאלות הבאות: מה הסיבה להקמת מקווה בשכונה חילונית? מי יהיו המשתמשים של המקווה החדש? מאיפה הם יגיעו? יש מקווה ברחוב סירקין, מאוד קרוב לשם. זה מרחק סביר מהשכונה ובסך הכול,

צבי וייס : לגליל ים?

רוגן וסרמן : אתה יודע איפה זה המרחק? ובסך הכול יש היום חמישה, רק חמישה מקוואות. האם יש צורך בעוד מקווה? מה עומס המקוואות הקיימים? וזה מחזיר אותי לשאלה או ההצעה שלי,

דובר : ... שבאים,

דוברת : חמישה.

רוגן וסרמן : חמישה. ... גם להם דואגים למוניות.

דוברת : אז אולי אפשר לסגור את המקווה בנווה עמל.

רוגן וסרמן : אני אומר, אני לא פה לקבל החלטה ואתם לא פה ... מה?

אהוד : בואו נגיע למהות של הדיון.

רוגן וסרמן : ההצעה שלי לסדר זה שאנחנו, למרות שאין לנו שליטה ולמרות הדיון שהיה פה קודם נתכנס ונבחן האם יש צורך ודרישה להקמת מקווה בשכונת גליל ים.

דובר : יש.

רוגן וסרמן : החלטה מטעמנו, ועדה מטעמנו, ותעדכן בהחלטה את חברי המועצה ואת הציבור עוד לפני חודש אוגוסט. זאת ההצעה שלי.

משה פדלון : ששש, שנייה. חברים, שנייה. תאמין לי, התשובה שלי היא קצרה. ... שכבר מתכננים ובונים ועושים. חבל. אני אתייחס לסוגייה הזאת. באמת, תרשו לי הפעם. חבל שאנחנו נגמור את הערב עם התכתשויות. כרגע, נכבדי, אין תכנון למקווה בשכונת גליל ים וגם לא התקבלה החלטה בנושא. אני לא יודע מאיפה המידע הזה.

רוגן וסרמן : תושבים פנו אלי ואמרו לי.

משה פדלון : האמן לי, מה שאני אומר זה אמת. יושבת פה מוניקה, אני חוזר, אין תכנון למקווה. לא הוריתי על תכנון, שמוניקה תגיד לכם לא, וגם לא התקבלה החלטה בנושא. ואני רוצה לציין שוב יוזמה של אהוד ושל הצוות ההנדסי. השקנו אתר אינטרנט ייעודי לשכונת גליל ים שנועד ללמוד את ההיבטים הקהילתיים של תושבי השכונה באמצעות שאלונים. לאחר ניתוח הנתונים ניתן יהיה להסיק גם מסקנות לגבי צרכי הדת והקהילה של התושבים החדשים. בוא, נקבל את הנתונים, ננתח אותם. יכול להיות שיגיעו לשם 150, 200 תושבים דתיים שרוצים בית כנסת. נכבד אותם.

רונן וסרמן : בית כנסת סבבה. אני לא מדבר על בית כנסת.

משה פדלון : לא, אני חוזר עוד פעם, אני בא ואומר. בואו, נקבל את הנתונים. יש גם דרישה משכונת נווה ישראל, לפחות 100 תושבים פנו אלי למקווה. יכול להיות שנעשה,

מאיה כץ : איפה? בנווה ישראל?

דובר : ואם יש 100 תושבים בגליל ים שרוצים מקווה?

משה פדלון : רק שנייה, לכן אני בא ואומר, חברים, אני מבטיח לכם להביא את הנתונים לכאן. אין החלטה, אין תכנון.

(מדברים יחד)

אלעד צדיקוב : 100 משפחות שגרות שומרי מסורת בגליל ים, 100 משפחות ש... גם מקווה וגם בית כנסת וזה הולך ומתרבה.

משה פדלון : בואו. אני מציע, אני מציע,

רונן וסרמן : רגע, זה חלק ראשון. שנייה ראש העיר, עוד שנייה אחת. עוד דבר אחד. יש חוק שבטוח, אני לא זוכר אם זה 2,000 או 3,000, לדעתי זה 2,000 מטר של טווח הליכה בקו אווירי צריך שיהיה מקווה בכל שכונה בישראל.

דוברת : כמה?

משה פדלון : יש מדריך,

מאיה כץ : אני לא חלילה לא נגד זה ולא נגד זה אבל יש כל כך הרבה צרכי ציבור שהשכונה הזאת צריכה לקבל שקודמים לעוד מקווה.

- משה פדלון : אבל מאיה, אם אנחנו כאן,
 אהוד : חברים, יש מדריך בנושא מטעם משרד הפנים. אנחנו פועלים לפיו,
 משה פדלון : אנחנו בונים בתי ספר, בונים גני ילדים שם. בונים את קן הצופים שם.
 דובר : בונים פארק.
 משה פדלון : בונים פארק,
 דובר : בונים בית כנסת.
 (מדברים יחד)
 משה פדלון : וסרמן, או שתחזור או שאני מציע הצעה שלאחר השלמת הנתונים וניתוחם,
 (מדברים יחד)
 דובר : נו, ועקנין. די, די וענקין.
 משה ועקנין : מילה אחת. ... לוסרמן רונן שתמיד כשהוא מציע את ההצעות שלו בכל נושא
 שהוא זה נעשה בדרך ... ומכובדת. אף פעם לא עוקץ ולא מתנגח. אז גם
 כשהוא מציע הצעה הוא אומר לשקול, לבדוק וזה. אז ישר כוח.
 (מדברים יחד)
 משה פדלון : הצעת החלטה. לאחר ... הנתונים וניתוחם הם יוגשו אלי, יובאו גם בפניכם
 ונשקול את הדברים. אני בא ואומר, יש מוסדות נוספים ... גם קופות חולים,
 גם מה שנקרא מעונות ים. נשקול את הדברים האלה. הם יובאו אליכם.
 רונן וסרמן : אני מודה ואני אעדכן את התושבים.
 צבי וייס : עוד דבר אחד, וסרמן. אנחנו כבר כשעשה את התוכנית,
 עו"ד ענת קרן בהרב : נו, רק תצביעו, ראש העיר.
 צבי וייס : ידענו הולך שמה להיות,
 מאיה כץ : אין מה להצביע על זה.
 צבי וייס : 4,000 יחידות דיור. זה מה שיש בינתיים. משה, משה,
 דוברת : החלטנו על ספא בגליל ים.
 דובר : ספא זה טוב.
 יונתן יעקובוביץ : יש ספא בגליל ים?
 משה פדלון : אני איתך, וייס.

(מדברים יחד)

צבי וייס : הולך שמה להיות, ורסמן, בתוכנית גליל ים. את יודעת ... וגליל ים ב', סך הכול יהיה שמה קרוב ל-4,000 יחידות דיור.

דובר : לפחות.

צבי וייס : לפחות. אם רק עשרה אחוז מהם יהיו משפחות אני לא אומר דתיות, את המקווה שאתה מדבר עליה משתמשות גם מסורתיות,

(מדברים יחד)

צבי וייס : רק רגע. אני אומר קודם כל לדעת את הנתונים. כשיהיה גליל ים מלא 4,000 יחידות דיור ואז נדע מראש,

דנה אורן-ינאי : אם מרצ מנצחים שם בקלפי אז לא.

(מדברים יחד)

משה פדלון : טוב, חברים. וייס.

צבי וייס : אנחנו יודעים גם על דברים, לא רק על ... אנחנו מדברים על כל תוכנית גליל ים ו... גם מצורפת לזה גם נווה ישראל אבל גם בגליל ים יהיו שמה, אני כבר אולי לא אהיה באזור אבל,

דובר : חס וחלילה.

משה פדלון : אני, שנייה.

(מדברים יחד)

צבי וייס : ... יהיה שמה 4,000 יחידות דיור אז זה לא בושה ולא בלתי סביר שמותר לחשוב על זה.

משה פדלון : טוב. אני רוצה לסכם. אני רוצה לסכם. הייתה ישיבה מכבדת ומכובדת ואני רוצה לגמור בהומור ואני אקים יחד עם וייס ועדה האם אפשר לעשות מה שנקרא ... רב תכליתי, בריכת שחייה ומקווה.

מאיה כץ : וספא. ספא.

דנה אורן-ינאי : ספא לנשים בלבד.

מאיה כץ : אם אתה בא לתושבות הרצליה, מניקור, פדיקור.

משה פדלון : אני רוצה לסיים, ששש, את הישיבה, באיחולי החלמה ל,

דוברת: ליהודה.
משה פדלון: הוא עבר תהליך מאוד קשה, מאוד מורכב, מאוד מסובך. הפרופסור שניתח אותו, דן ערבות, שהוא מספר 1 בארץ.
דובר: משה, זה מוקלט ואני לא בטוח שזה,
משה פדלון: אין בעיה.
עו"ד ענת קרן בהרב: לא, לא, לא. זה מצולם.
משה פדלון: אנחנו רוצים לאחל למנכ"ל שלנו בריאות, החלמה מהירה ובשורות טובות.
דובר: אמן.
(מחיאות כפיים)

-סוף הישיבה-